

## ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΓΚΕΡΝΟΝ (1966) του Keyes Daniel

δελτίων πρόδου 1 - 5 μαρτίου 1965

Ο δόκτορ Στράους λεί να γράφο ότι σκέφτομε κε ότι μου σινβένι άποδό κε μπρόσ. Δεν κσέρο γιατί άλα λεί έχι σιμασία για να δουν εάν τους κάνο. Ελπίζο να τους κάνο. Η μισ Κίνιαν λεί μπορί να με κάνουν έκσιπνο. Θέλο να γίνο έκσιπνοσ.

Με λένε Τσάρλη Γκόρντον.

Ίμε 37 χρονόν και πριν από 2 βδομάδες ίχα τα γενεθλιάμου. Δεν έχο τίποτα άλο να γράψο τόρα κε έτση τελιόνο για σίμερα. δελτίων πρόδου 2 - 6 μαρτίου Σίμερα έκανα τέστ. Μάλον δεν πέτιχα. και λέο ποσ τόρα μπορί να μη με πάρουν. Αφτό που έγινε ίνε ότι ένας καλόσ νεαρόσ ίταν στο δοματήμου κε ίχε κάτη άσπρα χαρτηά που άπάνο ίταν χιμένο μελάνι. Μου λεί Τσάρλη τι βλέπισ σαφτό το χαρτή. Τότε φοβίθικα πολί κι ασ ίχα το λαγοπόδαρο στιν τσέπιμου γιατή άμα ίμουνα μικρόσ τιν πάταγα σόλα τα διαγονίζματα σχολίο κιέχικα μελάνια. Τουλέο βλέπο μια μελανιά. Λεί νε κε τότε ίσίχασα. Λέο αφτό ίτανε όλο αλά άμα έκανα να σικοθό με σταματάι. Λεί κάτσε κάτω Τσάρλη δεν τελιόσαμε ακόμα. Επιτα δε θιμάμε πολί καλά αλά ίθελε να του πο τι ίχε μέσα στο μελάνι. Δεν έβλεπα τίποτα στο μελάνι αλά λεί ίχε κάτι ζογραφχιές εκί κε άλι βλέπανε κάτι ζογραφχιές. Εγό δεν έβλεπα ζογραφχιές. Αλά όμοσ προσπάθισα να δο. Κράτισα το χαρτή κοντά κε έπιτα μακριά. Τους λέο αν ίχα τα γιαλιάμου θα έβλεπα καλίτερα γιατί φοράο τα γιαλιάμου άμα βλέπο σινεμά κε τιλεόρασι αλά ίπα ίνε στο ντουλάπι του τίχου.

Τα πύρα. Λέο έπιτα δόσμου τόρα το χαρτή να κσανακιτάκσο, στίχιμα ποσ θα το βρο.

Προσπάθισα πολί αλά ούτε τόρα έβρισκα τισ ζογραφχιέσ έβλεπα μόνο μελάνια. Του λέο μπορί να θέλο κενούργηα γιαλιά. Εγραπσε κάτι σένα χαρτή κε φοβίθικα που κόπικα στο τέστ. Του λέο τότε ίνε πολή όμορφι μελανηά κε έχι μικρέσ μιτίσσεσ γίρο γίρο. Ιτανε πολί λιπιμένοσ κε μάλον δεν ίταν αφτό που ίπα. Λέο σας παρακαλό άστεμε να δοκιμάσο πάλι θα το καταλάβο σε πέντε λεφτά γιατί μερικέσ φορέα δεν τα πιάνο γλίγορα. Κε στιν τάκσι τισ μία Κίνιαν για καθιστεριμένους ενίλικουσ που πιγένο διαβάζο πολί αργά του λέο όμοσ βάζο τα δινατάμου. Μάφισε να δοκιμάσο κε μάλο χαρτή με δύο μελάνηα χιμένα άπάνο κόκικνο κε μπλε. Ιτανε πολί καλόσ κε μίλαγε αργά σαν τη μισ Κίνιαν κε μου τα εκσίγισε όλα ποσ ίτανε ένα τεστ Ρόσα.

Λεί άλι βλέπουνε πράματα μέσα στο μελάνη. Τουλέο δίκσε μου που. Λεί σκέπσο. Του λέο σκέφτομαι μια μελανιά αλά ούτε αφτό ίτανε σοστό. Μου λεί τι σουθιμίζι φαντάσου κάτη.

Έκκισα τα μάτιαμου να φαντάσω πολί όρα. Τουλέο φαντάζω μια πένα που στάζι μελάνια σόλο το τραπεζομάντιλο. Έπιτα σικώθικε κε έφιγε. Μάλον δεν πέρασα το τέστ Ρόσα.

δελτίων πρόδου 3 - 7 μαρτίου

Ο δόκτορ Στράουα κε ο δόκτορ Νέμουρ λένε δεν πιράζι για τισ μελανιέσ. Τους ίπα ποσ εγό πάντοσ δεν έχισα το μελάνη στα χαρτηά κε δεν ίκσερα να δο τίποτα στο μελάνη. Λένε ποσ μπορί να τους κάνο ακόμα. Ίπα που η μισ Κίνιαν δε μου έκανε ποτέ τέτια τέστ μόνο γράφαμε κε δγιαβάζαμε. Λένε η μισ Κίνιαν ίπε ποσ ίμουνα ο πιο καλίτεροσ μαθίσι στο νιχτερινό γιατί προσπαθούσα πιο πολή απόλους κε ίθελα να μάθο στολίθια. Μου λένε ποσ έγινε κε πίγεσ στο νιχτερινό μόνοσου Τσάρλη. Μου λένε που το βρίκεσ. Λέο ρότισα κάτι ανθρόπουσ κε ένας μου ίπε να πάο να μάθο να δγιαβάζο κε να γράφο σοστά. Μουλένε γιατί ίθελεσ να πασ σχολίο.

Λέο πάντα ίθελα να ίμε έκσιπνοσ κε όχι βλάκασ: Αλά ίνε πολί δίσκολο να ίσε έκσιπνοσ. Μου λένε κσέρις μπορί να ίνε προσ ορινό. Λέο νε, το ίπε κε η μισ Κίνιαν. Δε μενιάζι να πονέσο.

Πιο έπιτα μουκάνανε κιάλα τρελά τέστ σίμερα.

Ίρθε μια καλή κίρια κε μου ίπε κε ποσ τα λένε και τι ροτάο ποσ γράφετε αφτό για να το γράψο στο δελτίων. ΤΕΣΤ ΘΕΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ. Τισ δύο τελεφτέεσ λέκσισ δεν τισ κσέρο αλά κσέρο όμοσ τι θαπί τεστ. Πρέπει να το περάσισ αλιότικα πέρνισ κακούσ βαθιμούσ. Αφτό το τέστ φενότανε έφκολο γιατί έβλεπα όλο ικόνεσ αλά τόρα δεν ίθελε να τισ πο τισ ικόνεσ. Αφτό μεμπέρδεπσε. Λέο ένασ κίριουσ χτέσ μου ίπε ναπό τι έβλεπα στο μελάνη κε μουλεί το ίδιο ινε. Μουλεί φιάκσε ιστορίεσ για τουσ ανθρωπούσ στισ ικόνεσ. Τισλέο ποσ να φιάκσο ιστορίεσ που δεν κσέρο τουσ ανθρωπούσ. Τισ λέο γιατί ναπό πσέματα. Δε λέο πσέματα γιατί όλο με πιάνουν. Μουλεί κιαφτό το τέστ κε το άλο ινε για τιν προσοπικότητα. Έκανα κάτη γέληα κελέο ποσ να βρισ τέτιο πράμα στισ μουτζαλιέσ. Ίδα που λιπίθικε κε μάζεπσε τισ ικόνεσ. Δε μενιάζι. Ίμουνα βλάκασ. Θα κόπικα κε σαφτό το τέστ. Πιο έπιτα κάτι άνθροπι με άσπρα με πίγανε σένα αλιότικο μέροσ στο νοσοκομίο να πέκσο ένα πεχνίδι.

Ίτανε να παραβγό μένα άσπρο ποντικάκη.

Το ποντικάκη το λέγανε Αλγκερνον.

Ο Αλγκερνον ίτανε σένα κουτή όλο διαδρομάκια στριφτά κε τυχάκια κε μου δόσανε ένα μολίβι κε ένα χαρτή με γραμέσ κε όλο κουτάκη.

Στη μηα άκρι έλεγε ΑΡΧΗ κε σπιν άλι έλεγε ΤΕΛΟΣ.

Μουλένε ινε λαβή ριθόσ κε ο Αλγκερνον κε εγό πρέπει να περάσουμε τον ίδιο λαβή ριθό. Δεν κατάλαβα ποσ θα κάναμε αφού ο Αλγκερνον ίχε ένα κουτάκη κεγό ένα χαρτή αλά δεν ίπα τίποτα. Μετά δεν ίχα κερό γιατί αρχίσαμε. Ένας από τουσ ανθρωπούσ ίχε ένα ρολόη κε προσπαθούσε να το κρίπσι για ναμή τοδό κιέτσι προσπάθισα να μιν κιτάζο κι αφτό μέκανε να έκνεβριστό. Πάντοσ αφτό τοτέστ μέκανε να νιόθο πιο χιρότερα από άλοτε γιατί το κάναμε 10 φορέσ με αλιότικουσ λαβή ριθούσ κε πάντα κέρδηζε ο Αλγκερνον.

Δεν ίκσερα ποσ τα ποντήκια ινε τόσο έκσιπνα. Μπορί επιδι ο Αλγκερνον ινε ένα άσπρο ποντήκη. Μπορί τα άσπρα ποντήκια να ινε Εκσιπνότερα Από τάλα ποντήκια.

δελτίων πρόδου 4 - 8 μαρτήου

Θα με πάρουνε. απτή χαράμου δεν μπορο να γράψο. Πρώτα ο δόκτορ Νέμουρ κε ο δόκτορ Στράουσ τσακοθίκανε. Ο δόκτορ Νέμουρ ίτανε στο γραφίο άμα με πίγε ο δόκτορ Στράουσ κε ο δόκτορ Νέμουρ δεν ίθελε να με Πάρουνε αλά ο δόκτορ Στράουσ τουλεί η μισ Κίνιαν τον σίστισε σαν τον πιο καλίτερο μαθιπίτισ. Μαρέσι η μισ Κίνιαν γιατί ινε πολή έκσιπνη δασκάλα κε μου ίπε Τσάρλη θα σουδόσουμε άλι μια εφεκερία. Αν θέλισ να κάνισ το πέραμα μπορί να γίνισ έκσιπνοσ. Δεν κσέρομε αν θα ινε γιαπάντα αλά ιπαρχι περιπποση. Γιαφτό ίπα καλά ενό φοβόμοινα γιατί μου ίπε ποσ ινε ενχίρισι. Μουλεί μη φοβάσε Τσάρλη κατάφερεσ πολά μέχρι τόρα κε νομίζο ποσ σου ακσίζει. Γιαφτό φοβίθικα άμα ο δόκτορ Νέμουρ κε ο δόκτορ Στράουσ μαλόσανε γιαμένα. Ο δόκτορ Στράουσ ίπε ποσ ίχα κάτι πολί καλό. Λεί έχο καλά κίνητρα. Αφτά πάλι ούτε ίκσερα ποσ τα έχο. κε καμάρονα άμα ίπε ποσ κανένασ δεν έχι τέτιο πράμα με δέρτα νι 68. Δεν κσέρο τι ινε αφτό το δέρτα νι ούτε που το βρίκα αλά λεί ποσ το έχι κιό Αλγκερνον. Το κίνιτρο του Αλγκερνον ινε το τηρή που βάζουνε στο κουτί. Αλά μάλον δεν ινε αφτό γιατί εγό δεν έφαγα τηρή όλι τη βδομάδα.

Μετά ίπε στο δόκτορ Νέμουρ κάτη που δεν κατάλαβα κε γιαφτό όταν μιλάγανε εγό έγγραφα τι λέγανε. Λεί δόκτορ Νέμουρ κσέρο ποσ ο Τσάρλη δεν ινε αφτό που περιμένετε να γίνι ο πρότοσ από μια γενιά διανοού\*\* (δεν έπχιασα τι λέκσι) ιπεράνθροπον. Αλά πολί με χαμηλι νοημ\* φέρνοντε εχθηρικά κε δε θέλουν να συνερ\*\* ινε άπαθ\*\* κε δεν πλησιάζοντε. Αφτόσ έχι καλό χαρακτίρα κε προθιμία κε ινε ψιλότημοσ. Ο δόκτορ Νέμουρ λεί σκέπσου ποσ ινε ο πρότοσ άνθροποσ που θα του τρίπλα σιάσουμε την εφήα του με χειρουρ\*\* μέσα. Ο δόκτορ Στράουσ λεί ακριβόσ δεσ τι καλά που έμαθε να δγιαβάζι κε να γράφι για τη διανοη\*\* του ιλικία ινε μεγάλο επιτέβ\*\* όποσ να μαθέναμε εμισ τι θεό ρία τισ \*\*ότιπασ του αιστάη χορίσ βοήθια. Αφτό δίχνι τουλεί ισχικά κίνητρα. Αναλογ\*\* ινε έκπλικ\*\* έπιτεβ\*\* λέο να πάρουμε τον Τσάρλη. Δεν έπιασα όλεσ τισ λέκσισ κε μιλάγανε πολί γλίγορα ά.λίχ μάλον ο δόκτορ Στράουσ ίτανε με το μέροζμου κε ο άλοσ δεν ίτανε. Μετά ο δόκτορ Νέμουρ κούνισε το κεφάλη κε λεί καλά μπορί νάχισ δίκιο.

Θα πάρουμε τον Τσάρλη. Μόλις το ίπε χάρικα κε ορμάο κε του σφίγκο το χέρη που ίτανε τόσο καλόσ. Τουλέο φχαριστό γιατρέ δε θα μετανιόσετε που μουδίνετε κιάλη εφκερία. Ετσι του ίπα. Μετά τιν ενχίρισι θα προσπαθίσο να γίνω έκσιπνοσ. Θα βάλο τα δινατά μου.

δελτίων πρόδου 5 - 10 μαρτίου  
Φοβάμε.

Ολι που δουλέβουνε εδό κε ι νοσοκόμεσ κι αφτί με τα τέστ ίρθανε κε μου φέρανε γλικά κε μουλένε καλί επιπιχία Τσάρλη.

Ελπίζο να πετίχο.

Εχο το λαγοποδαρόμου κε την τιχερί πεντάραμου κένα πέταλο.

Μόνο που ίδα μια μάβρι γάτα άμα έρχόμουνα στο νοσοκομίο.

Ο δόκτορ λεί Τσάρλη μιν ίσε προλιπτώσ εδό κάνουμε επιστίμι: Πάντοσ εγό θα κρατίσο μαζί μου το λαγοπόδαρο.

Ροτάο το δόκτορ Στράουσ αν θα νικίσο τον Αλγκερνον μετά τιν ενχίρισι κε ίπε μπορί. Άμα πχιάσι η ενχίρισι θα του δίκσο εγό του ποντικού ποσ μπορό να γίνο έκσιπνοσ σαν κιαφτον μπορί κε πιο έκσιπνοσ. Τότε θα μάθο να δγιαβάζο καλύτερα κε να γράφο τισ λέκσισ σοστά κε να κσέρο πολά πράματα κε να ίμε σαν τουσ άλουσ. Θέλο να ίμε έκσιπνοσ σαν τουσ άλουσ. Αν πχιάσι γιαπάντα τότε θα τουσ κάνουμε όλουσ έκσιπνουσ σόλο το γκόσμο.

Σίμερα το προή δε μου δόσανε να φάο τίποτα.

Δεν κσέρο τι δουληά έχι το φαή με το να γίνισ έκσιπνοσ.

Πινό πολί κε ο δόκτορ Νέμουρ μου πίρε το κουτί με τα γλικά που ίχα.

Αφτόσ ο δόκτορ Νέμουρ όλο θιμόνι.

Ο δόκτορ Στράουσ λεί θα μου τα δόσι μετά τιν ενχίρισι.

Δεν κάνι να φασ πριν από τιν ενχίρισι....

Δελτίον Προόδου 6 - 15 Μαρτίου

Η ενχίρισι δεν πονάι.

Μου τιν κάνανε άμα κιμόμουνα.

Μου βγάλανε σίμερα τουσ επιδέζμουσ από τα μάτια κε το κεφάλη για να γράπσο ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΡΟΟΔΟΥ.

Ο δόκτορ Νέμουρ ίδε μερικά παλιά ΔΕΛΤΙΟΝ κε μου ίπε ποσ τα έγγραφα λάθοσ κε μετά μου έδικσε ποσ να τα γράφο σοστά κε τη μερομινία. Πρέπι να προσπαθίσο να τα θιμάμε. Εγό δε θυμόμουνα ποτέ τιν ορθογραφία.

Ο δόκτορ Στράουσ λεί ποσ καλά κάνο κε γράφο ότι γίνετε αλά λεί ποσ πρέπι να λέο περισσότερα για ότι εσθάνομε κε σκέφτομε.

Όταν του ίπα δεν κσέρο ποσ να σκέφτομε ίπε προσπάθισε.

Άμα ίχα τουσ επιδέζμουσ στα μάτια όλι τιν όρα προσπάθαγα να σκεφτό μα δε γινότανε τίποτα. Δεν κσέρο τι να σκεφτό.

Μπορί άμα τον ροτίσο να μου πι ποσ μπορό να σκέφτομε τόρα που λένε ότι γίνομε έκσιπνοσ.

Τι σκέφτοντε ι έκσιπνι.

Μάλον περιέργεσ φαντασήεσ. πάντα. Μακάρη νάκσερα κεγό τόρα μερικέσ φαντασήεσ.

Δελτίον Προόδου 7 - 19 Μαρτίου

Δε γίνετε τίποτα.

Μου κάνανε πολά τεστ κε παραβγίκα πολέσ φορέσ με τον Αλγκερνον.

Δεν το χονέβο το ποντίκη. Πάντα με νικάι.

Ο δόκτορ Στράουσ λεί πρέπι να πέζο αφτά τα πεχνήδη. Κε λεί μια μέρα θα μου κσανακάνουνε τα τέστ. Η μελανιέσ ίνε βλακήεσ. Κεκίνεσ η ικόνεσ ίνε βλακίεσ. Μαρέσι να ζογραφίζο έναν άντρα κε μήα γινέκα αλά δε φκιάχνο πσεφτιέσ για τουσ άλουσ. Πονάη το κεφάλη μου που όλο προσπαθό να σκέφτομε. Νόμιζα ποσ ο δόκτορ Στράουσ ίνε φίλοζ μου αλά δε με βοηθάι.

Δε μουλέι τι να σκέφτομε ούτε πότε θα γήνο έκσιπνοσ.

Η μισ Κίνιαν δεν ήρθε να μεδί. Νομίζο ποσ κε το ΔΕΛΤΙΟΝ πουγράφο ίνε βλακία.

Δελτίον Προόδου 8 - 23 Μαρτίου

Θα οχιάσο δουλιά στο εργοστάσιο.

Ίτανε ίνε καλύτερα να πάο πίσο στι δουλιά μου αλά δεν κάνι να πο πουθενά για τιν ενχίρισι γιατί τιν έκανα κε πρέπει να πιγένο στο νοσοκομίο μία όρα κάθε βράδη μετά τη δουλιά. Θα μου δίνουε μινιάτικο επιδί μαθένο να ίμε έκσιπνοσ.

Μαρέσι που θα κσαναρχίσο δουλιά γιατί πεθίμισα τη δουλιά μου και τους φίλουζ μου κε τισ πλάκεσ που κάναμε εκί. Ο δόκτορ Στράουσ λεί να σινεχίσο να γράφο αλά δεν ίνε ανάγγη να το κάνα κάθε μέρα μόνο άμα νομίζο ποσ έγινε κήτη σπουδέο.

Λεί μιν αποθαρίνεσε γιατί θέλι κερó κε γίνετε αργά αργά.

Λεί κε ο Αλγκερνον έκανε πολλή κερó για να γίνι 3 φορέα πιο έκσιπνοσ από πρην. Γιαφτό με νικαί όλι τιν όρα γιατί κι αφτουνού του κάνανε ενχίρισι.

Χέρομε που μου τολεί.

Μπορί να καταφέρο μετά το λαβή ρυθο γλιγορότερα από ένα σινιθιζμένο ποντική. Μπορί κάποτε να νικίσο τον Αλγκερνον.

Για σκέψου ε.

Πάντοσ τόρα ο Αλγκερνον φένετε ποσ θα ίνε έκσιπνοσ για πάντα.

25 Μαρτίου

(Δεν πρέπει να γράφο ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΡΟΟΔΟΥ στιν αρχί άμα το δίνο κάθε βδομάδα στο δόκτορ Νέμουρ να το διαβάζι. Μόνο μερομινία. Ετσι γλιτονο όρα).

Σίμερα στο εργοστάσιο ίχαμε πλάκεσ. Λεί ο Τζο Καρπ βρε για κίτα που κάνανε τιν ενχίρισι στον Τσάρλη τι σου κάνανε ρε Τσάρλη σου, βάλανε μνιαλό μέσα. Εγó έκανα να του πο αλά θιμίθικα που ο δόκτορ Στράουσ έλεγε όχι. Μετά ο Φρανκ Ρίλι λεί τι τρέχι Τσάρλη κσέχασεσ το κλιδί σου κιάνικσεσ την πόρτα με το κεφάλη. Αφτό μουφάνικε αστίο κε γέλασα. Ίνε σταλίθια φίλι μου κε μαγαπάνε.

Αλοτε λεί κανίσ βρε για κίτα το Τζο ι το Φρανκ ι το Τζορτζ αμόλισε ένα Τσάρλη Γκόρντον. Δεν κσέρο γιατί το λένε αφτό αλά πάντα γελάνε.

Σίμερα το προή ο Αμόσ Μποργκ που ίνε προή στάμενοσ στου Ντονεγκαν ίπε τονομάμου που έβαλε τισ φονέσ στον Ερνι που ίνε ο μικρόσ του γραφίου. Ο Έρνι ίχε χάσι ένα μπακέτο. Του λεί Ερνι το χριστό σου τον Τσάρλη Γκόρντον παραστένισ. Δεν κατάλαβα γιατί το ίπε. Εγó δεν έχασα κανένα μπακέτο.

28 Μαρτίου

Απόψε ήρθε ο δόκτορ Στράουσ να με δι στο δοματιόμου γιατί δεν ίχα πάι που με περίμενε.

Του λέο δε μαρέσι πια να παραβγένο με τον Αλγκερνον κε λεί δε χριάζετε τόρα αλά πάντοσ να πιγένο. Μου έφερε κε ένα δόρο αλά δεν ίτανε δόρο μόνο δανικό.

Ίπα ποσ ίνε μικρή τιλεόρασι αλά δεν ίτανε και μου λεί να τιν ανάβο άμα πίγενα για ίπνο.

Τουλέο γιατί με κοροηδέβετε γιατί να την ανάβο άμα πάο για ίπνο που ακούστικε τέτιο πράμα.

Αλά μουλεί άμα θέλο να γίνο έκσιπνοσ πρέπει νακάνο ότι μουλεί.

Του λέο τόρα πια δεν περιμένο να γίνο έκσιπνοσ κι ακουμπάι το χέρι του στον όμορου κε λεί Τσάρλη δεν το κσέρισ αλά γίνεσε όλο κε πιο έκσιπνοσ.

Στιν αρχί δεν το καταλαβένισ.

Νομίζο ποσ ίθελε μόνο να με καλοπιάσι κε να με κάνι να μι στεναχοριέμε που δεν έχο γίνι εκσιπνότεροσ. Λίγο κε θα το ξσέχναγα.

Τον ρόπισα πότε μποροί να κσαναπάο στιν τάκσι τισ μισ Κίνιαν και λεί δε θα κσαναπάσ εκί.

Λεί η μισ Κίνιαν θάρχετε στο νοσοκομίο να μου κάνι ιδιέτερα. Ίχα θιμόσι τη μισ Κίνιαν που δεν ήρθε να με δι άμα ίχα κάνι τιν ενχίρισι αλά τιν αγαπάο κε γιαφτό ίσοσ γίνουμε πάλι φίλι.

29 Μαρτίου

Αφτό το τρελόκουτο δε μάφησε να κλίσω μάτι.

Πος να κιμηθίσ άμα σου ουρλιάζι χαζομάρες σταφτί όλη νύχτα.  
Ηλίθιες ικόνες.

Ουφ.

Δεν κσέρω τι λέει ούτε όταν είμαι κσύπνιος και πως να κσέρω τι λέει άμα κινάμε.

Ο δόκτορ Στράους λέει δεν πιράζι.

Λέει πως το μιαλό μου μαθένει όταν κιμάμε και πως αυτό θα με βοηθίσι άμα αρχίσω μαθήματα με τη μις Κίνιαν στο νοσοκομίο.

Μόνο που ανακάλιπσα ότι δεν είνε νοσοκομείο αλά εργαστήριο.

Όλα είνε τρελά έτσι μου φαίνετε.

Αφού μπορείς να γίνεσε έκσιπνος όταν κιμάσαι τότε γιατί οι άλλοι πάνε σχολίο.

Δεν πιστέβω να γίνει τίποτα. Εγώ πάντα έβλεπτα τις εκπομπές στην τιλεόραση μέχρι αργά τη νύχτα αλλά δεν έγίνα έκσιπνος.

Ίσος πρέπει να κιμάσε και να βλέπεις.

### ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΡΟΟΔΟΥ 9 - 3 Απριλίου

Ο δόκτορ Στράους μου έδιξε πως να χαμηλώσω την τιλεόραση κι έτσι

τώρα μπορώ και κιμάμαι. Δεν ακούγεται τίποτα. Ούτε τώρα καταλαβένω τι λέει.

Μερικές φορές το ξαναπαίζω το πρωί για να δω τι έμαθα όταν κιμόμουνα αλλά πάλι δεν καταλαβένω. Η μις Κίνιαν λέει πως μπορί να είναι ξένη γλώσσα ή κάτι τέτοιο. Ομως τις περισσότερες φορές μιάζει με αγγλικά. Μιλάει πολύ γρίγορα πιο γρίγορα κι απ' τη μις Γκολντ που ήτανε δασκάλα μου στην έκτη και θυμάμαι πως μίλαγε τόσο γρήγορα που δεν την καταλάβαινα. Είπα στο δόκτορ Στράους τι χριάζεται να γίνεσε έξιπνος στον ύπνο σου. Εγώ θέλω να είμαι έξιπνος στον ξίπνιο μου. Λέει πως είναι το ίδιο και πως έχω δύο μυαλά. Υπάρχει το υποσυνείδητο και το συνειδητό (έτσι γράφονται). Και το ένα δε δίνει λογαριασμό στο άλλο για ότι κάνει. Ούτε μιλάνε μεταξύ τους.

Γιαυτό βλέπω όνιρα. Μάνα μου κάτι παλαβά όνιρα που βλέπω.

Από τότε με την τιλεόραση όλη νύχτα.

Μια εκπομπή που κρατάει ως το πρωί.

Ξέχασα να τον ρωτήσω αν αυτό σιμβαινει μόνο σε μένα ή αν έχουν όλοι από δυο μυαλά.

(Τώρα μόλις κοιτάξα τη λέξη στο λεξικό που μου έδωσε ο δόκτορ Στράους. Η λέξη είναι υποσυνείδητος, επίθ. Ο της φύσεως των πνευματικών λειτουργιών, ο μη παρών εις την συνειδησιν' λ.χ. η υποσυνείδητος σύγκρουσις των επιθυμιών). Γράφει κι άλλα αλλά δεν ξέρω τι σημαίνουν. Δεν είναι και πολύ καλό λεξικό για βλάκες σαν και μένα. Πάντως ο πονοκέφαλος πρέπει να είναι από το πάρτι.

Οι φίλοι μου από το εργοστάσιο, ο Τζο Καρπ κι ο Φρανκ Ρήλυ με καλέσανε να πάμε στο μπαρ του Μπάγκοι για καν ποτιράκι.

Δε μ' αρέσει να πίνω αλλά είπανε πως θα κάνουμε κέφι.

Πέρασα όμορφα. Ο Τζο Καρπ μου είπε να δίξω στα κορίτσια πως ξεβουλώνω τα αποχωριτίρια στο εργοστάσιο και μου έδωσε και μια πατσαβούρα.

Τους έδιξα και όλοι γελάγανε γιατί τους είπα πως ο κύριος Ντονεγκαν μου είπε πως ήμουνα ο καλύτερος επιστάτης που είχε ποτέ γιατί μ' αρέσει η δουλιά μου και την κάνω καλά και δεν αργώ ποτέ ούτε λείπω καμιά μέρα μονάχα όταν έλειπα για την εγχίρηση. Είπα πως η μις Κίνιαν μου λέει πάντα Τσάρλη να 'σαι περίφανος για τη δουλιά σου όταν την κάνεις καλά.

Όλοι γελάγανε και περάσαμε θαύμα και μου δωσανε ένα σωρό ποτά κέρασμα κι ο Τζο λέει ο Τσάρλη γίνεται φέσι άμα τα κοπανάει. Δεν κατάλαβα καλά όμως όλοι μ' αγαπάνε και περνάμε καλά.

Δε βλέπω την ωρα να γίνω έξιπνος σαν τους καλύτερους μου φίλους τον Τζο Καρπ και τον Φρανκ Ρήλυ. Δε θυμάμαι πως τέλειωσε το πάρτι αλλά νομίζω πως πήγα ν' αγοράσω εφημερίδες και καφέ για τον Τζο και τον Φρανκ κι όταν γύρισα δε βρήκα κανέναν. Τους γύρευα μέχρι αργά.

Μετά δε θυμάμαι και τόσο καλά αλλά νομίζω πως νίσταξα ή ζαλίστηκα.

Ενας καλός ασπιφίλακας μ' έφερε σπίτι μου.

Έτσι λέει η σπιτονοικοκυρά μου η κυρία Φλιν. Πονάει το κεφάλι μου κι έχω ένα μεγάλο καρούμπαλο και μελανιές παντού. Νομίζω πως μάλλον έπεσα αλλά ο Τζο Καρπ λέει πως ήταν ο αστυφύλακας γιατί καμιά φορά τους μεθυσμένους τους δέρνουνε. Δεν το πιστεύω. Η μισ Κίνιαν λέει πως η αστυνομία βοηθάει τον κόσμο. Πάντως έχω δυνατό πονοκέφαλο και ζαλίζομαι και πονάω παντού. Νομίζω πως δε θα ξαναβάλω ποτό στο στόμα μου.

6 Απριλίου

Νίκησα τον Αλγκερνον.

Ούτε που ήξερα πως τον νίκησα, όσο που μου το είπαν ο Μπαρτ κι ο εξεταστής μου. Μετά τη δεύτερη φορά έχασα γιατί έτρεμα τόσο πολύ απ' τη χαρά μου που έπεσα από την καρέκλα πριν τελιώσω.

Έπειτα όμως τον νίκησα άλλες 8 φορές.

Πρέπει να έχω αρχίσει να γίνομαι έξιπνος για να νικήσω ένα τόσο έξιπνο ποντίκι σαν τον Αλγκερνον. Όμως δε νιώθω εξιπνότερος

Ήθελα να παίξω κι άλλο με τον Αλγκερνον αλλά ο Μπαρτ είπε πως φτάνει για σήμερα. Μ' αφήσανε να τον κρατήσω λίγο. Δεν είναι και τόσο κακός.

Είναι άπαλός σαν μπαμπάκι κι ανιγοκλείνει τα μάτια του.

Όταν τα μάτια του είναι ανιχτά φαίνονται μαύρα και ροζ στις άκρες.

Τους λέω κάνει να τον ταΐσω γιατί στεναχωριέμαι που τον νίκησα και θέλω να τον καλοπιάσω και να γίνουμε φίλοι. Ο Μπαρτ μου λέει όχι ο Αλγκερνον είναι ξεχωριστό ποντίκι κι έχει κάνει κι αυτός εγγήρση κι είναι το πρώτο Ζώο που έμεινε έξιπνο τόσο καιρό. Μου είπε πως ο Αλγκερνον είναι τόσο έξιπνος που κάθε μέρα πρέπει να λύσει ένα πρόβλημα για να πάρει την τροφή του.

Είναι μια κλειδαριά σε μια πορτούλα και κάθε φορά που ο Αλγκερνον είναι να φάει την αλλάζουνε κι έτσι ο Αλγκερνον πρέπει να μαθαίνει κάτι καινούργιο για να τρώει. Αυτό μ' έκανε να λυπηθώ γιατί όποτε δεν καταφέρει να μάθει θα πεινάει πολύ. Πιστεύω πως δεν είναι σωστό να σ' αναγκάζουν να περνάς από εξετάσεις για να τρως. Του δόκτορ Νέμουρ θα του άρεσε να δίνει εξετάσεις κάθε που θέλει να φάει. Θαρώ πως θα γίνουμε φίλοι με τον Αλγκερνον.

9 Απριλίου Απόψε

μετά τη δουλιά βρήκα τη μισ Κίνιαν στο εργαστήριο.

Φαινόταν να χάρηκε που με είδε αλλά ήταν σαν τρομαγμένη.

Της λέω μη φοβόσαστε μισ Κίνιαν δεν έγινα ακόμα έξιπνος και γέλασε.

Μου λέει σου έχω εμπιστοσύνη Τσάρλη γιατί πάντα προσπαθούσες να μάθεις να γράφεις και να διαβάζεις καλύτερα απ' τους άλλους. Στη χειρότερη περίπτωση θα κρατήσει λίγο καιρό αλλά θα έχεις προσφέρει κάτι στην επιστήμη.

Διαβάζουμε ένα πολύ δύσκολο βιβλίο. Ποτέ πριν δε διάβασα τόσο δύσκολο βιβλίο. Το λένε Ροβινσών Κρούσος και είναι για έναν άνθρωπο που βγαίνει ναυαγός σ' ένα έρημο Νησί. Είναι όμως έξιπνος και σκέφτεται ένα σωρό πράγματα για να φτιάξει σπίτι να μένει και να βρει τροφή και κολιμπάει καλά.

Μόνο τον λυπάμαι γιατί είναι ολομόναχος και δεν έχει φίλους. Αλλά νομίζω πως θα είναι και κάποιος άλλος στο νησί γιατί υπάρχει μια εικόνα με την αστεία ομπρέλα του που κοιτάζει κάτι αχνάρια. Μακάρι να βρει φίλο να μην είναι μόνος του. 10 Απριλίου Η μισ Κίνιαν με μαθαίνει ορθογραφία. Μου λέει κοίταξε μια λέξη κι έπειτα κλείσε τα μάτια σου και πέστην μέσα σου πολλές φορές ώσπου να τη θυμηθείς καλά. Έχω προβλήματα με τα ι και τα ο που είναι τόσα πολλά και που πριν τα έγραφα όλα ίδια. Τα 'χω μπερδέψει αλλά η μισ Κίνιαν λέει πως η ορθογραφία δε χρειάζεται λογική.

14 Απριλίου

Τέλειωσα τον Ροβινσώνα Κρούσο.

Ήθελα να μάθω κι άλλα γι' αυτόν αλλά η μισ Κίνιαν μου λέει πως δεν έχει άλλο. Γιατί? 5  
Απριλίου Η μισ Κίνιαν λέει πως μαθαίνω γρήγορα.  
Διάβασε μερικά Δελτία Προόδου και με κοίταξε πολύ παράξενα.  
Μου λέει πως είμαι σπουδαίος άνθρωπος και θα τους δείξω ολωνών.  
Τη ρώτησα γιατί.  
Μου λέει άσε δεν πειράζει αλλά να μη στεναχωρηθώ άμα ανακαλύψω πως όλοι οι άλλοι δεν  
είναι τόσο καλοί όσο πιστεύω.  
Μου λέει είσαι άνθρωπος που ο Θεός του έδωσε τώσα λίγα κι όμως έκανες περισσότερα από  
άλλους που έχουν μυαλό και δεν το χρησιμοποιούν ποτέ.  
Της λέω όλοι οι φίλοι μου είναι έξυπνοι αλλά καλοί.  
Μ' αγαπάνε και δεν έκαναν ποτέ τίποτα που να μην είναι καλό.  
Τότε της μπήκε κάτι στο μάτι κι έφυγε τρέχοντας για την τουαλέτα.

16 Απριλίου Σήμερα,  
έμαθα, το κόμμα, να ένα κόμμα (,), μια τελεία με ουρίτσα,  
η μισ Κίνιαν, λέει πως είναι, σπουδαίο, γιατί, κάνει το γράψιμο, καλύτερο,  
είπε, πως μπορεί κανείς, να χάσει, ένα σωρό, λεφτά,  
αν ένα κόμμα, δεν είναι, στη, σωστή θέση, εγώ δεν έχω, λεφτά,  
και δεν, καταλαβαίνω, πως ένα κόμμα, δε σ' αφήνει, να τα χάσεις,  
Αλλά μου λέει, πως όλοι,  
χρησιμοποιούν κόμματα, γιαυτό, να τα χρησιμοποιώ, και γω,

17 Απριλίου

Με το κόμμα τα έκανα μούσκεμα.  
Όλα αυτά είναι στίξη.  
Η μισ Κίνιαν μου είπε να κοιτάζω άγνωστες λέξεις το λεξικό για να μαθαίνω πως γράφονται.  
Της λέω και τι χρειάζεται άμα μπορείς να τις διαβάζεις.  
Μου λέει είναι μέρος της εκπαίδευσής μου γιαυτό από τώρα θα κοιτάζω όλες τις λέξεις που  
δεν είμαι σίγουρος πως γράφονται. Μου παίρνει πολλή ώρα να γράφω αλλά νομίζω πως  
μπορώ να θυμάμαι. Χρειάζεται να δω μόνο μια φορά κι έπειτα θυμάμαι τη λέξη σωστά. Γιαυτό  
έμαθα και πως γράφεται η στίξη.  
(Έτσι τη γράφει το λεξικό).  
Η μισ Κίνιαν μου λέει πως και η τελεία είναι στίξη και πως έχει κι άλλα σημάδια που θα τα  
μάθω. Της είπα πως νόμιζα ότι όλες οι τελείες είχαν ουρές αλλά λέει όχι. Πρέπει να τ'  
ανακατέβεις, μου έδειξε;  
πως να τ' ανακατεύω! και τώρα μπορώ) ν' ανακατεύω! όλα τα είδη. της στίξης σ' αυτά (που  
γράφω; Υπάρχουν, ένα «σωρό! κανόνες; να μάθω αλλά! τους (παίρνω' εύκολα.  
Ένα πράμα «που μ' αρέσει; στη μισ Κίνιαν: (έτσι γράφουν στην εμπορική αλληλογραφία αν  
ποτέ καταπιαστώ με επιχειρήσεις (είναι που πάντα, μου λέει το γιατί» όταν - ρωτάω. Είναι  
μεγάλο φήα! Μακάρι! Να γινόμουν, έξυπνος) σαν» κι αυτήν ) Η στίξη, έχει πλάκα!

( 18 Απριλίου

Τι βλάκας που ήμουν!  
Ούτε που είχα καταλάβει τι μου είχε πει.  
Διάβασα τη γραμματική μου χτες το βράδυ κι εκεί μου εξηγήθηκαν όλα.  
Είδα πως τα έλεγε με τον ίδιο τρόπο όπως η μισ Κίνιαν, αλλά δεν είχα καταλάβει. Σηκώθηκα  
ξημερώματα κι όλα είχαν ξεκαθαρίσει στο μυαλό μου. Η μισ Κίνιαν λέει πως βοήθησε κι η  
τηλεόραση που δουλεύει στον ύπνο μου. Όταν πια κατάλαβα πως δουλεύει ή στίξη,  
ξαναδιάβασα από την αρχή τα παλιά Δελτία Προόδου.  
Ρε παιδί μου, έγγραφα άλλα άντ' άλλων! Είπα στη μισ Κίνιαν πως θα 'πρεπε να τα  
ξαναδιαβάσω και να διορθώσω όλα τα λάθη αλλά μου λέει,

«Οχι, Τσάρλη, ο δρ Νέμουρ τα θέλει έτσι όπως είναι. Γιαυτό σ' αφήνουμε να τα κρατάς αφού τα φωτοτυπούμε, για να βλέπεις μόνος σου πως προοδεύεις. Ξυπνάς πολύ γρήγορα, Τσάρλη».

Αυτό μ' έκανε να νιώσω καλά.

Μετά το μάθημα κατέβηκα κι έπαιξα με τον Αλγκερνον. Δεν παραβγαίνουμε πια.

20 Απριλίου

Μέσα μου νιώθω άρρωστος.

Οχι όπως όταν θέλεις γιατρό, αλλά μέσα στο στήθος μου νιώθω ένα κενό σα να έχω φάει μπουνιά και πονάει μαζί και ή καρδιά μου. Δεν ήθελα να το γράψω αλλά νομίζω πως πρέπει γιατί έχει σημασία.

Σήμερα ήταν ή πρώτη μέρα που δεν πήγα στη δουλιά.

Χτές το βράδυ ο Τζο Καρπ και ο Φρανκ Ρήλυ με κάλεσαν σ' ένα πάρτυ.

Είχε ένα σωρό κορίτσια και μερικούς από το εργοστάσιο.

Θυμόμουνα τι χάλια είχα γίνει την τελευταία φορά που ήπια τόσο πολύ, γιαυτό είπα στον Τζο πως δεν ήθελα να πιω.

Μου έδωσε τότε μια σκέτη κόκα κόλα.

Είχε περίεργη γεύση αλλά νόμιζα πως έφταιγε μια πικρίλα που είχα στο στόμα. Στην αρχή κάναμε πολλή πλάκα. Ο Τζο μου είπε να χορέψω με την Έλεν για να με μάθει τα βήματα. Έπεσα κάτω αρκετές φορές και δεν κατάλαβα γιατί αφού κανείς άλλος δε χόρευε εκτός απ' την Έλεν και μένα.

Και όλη την ώρα σκόνταφτα γιατί πάντα ένα πόδι έβγαινε από κάπου.

Έπειτα όταν σηκώθηκα και είδα την έκφραση του Τζο ένιωσα κάτι περίεργο στο στομάχι.

«Είναι όργιο», είπε ένα απ' τα κορίτσια.

Ολοι γελούσαν.

Ο Φρανκ είπε, «Έχω να γελάσω έτσι από κείνο το βράδυ στου Μπάγκσου που τον στείλαμε για εφημερίδα και του την κοπανήσαμε».

«Δέστονε. Είναι κατακόκκινος».

«Κοκκίνισε. Ο Τσάρλη κοκκίνισε».

«Ρε Ελεν, τι του έκανες του παιδιού; Δεν τον έχω ξαναδεί έτσι».

Δεν ήξερα τι να κάνω, που να γυρίσω.

Ολοι με κοιτάζανε και γελούσαν κι ένιωθα γυμνός.

Ήθελα να κρυφτώ, έτρεξα έξω στο δρόμο και ξέρασα.

Έπειτα πήγα με τα πόδια σπίτι μου.

Μου φαίνεται περίεργο που δεν κατάλαβα ποτέ πως ο Τζο κι ο Φρανκ και οι άλλοι μ' έκαναν παρέα για να σπάνε πλάκα μαζί μου.

Τώρα ξέρω τι θα πει αυτό που λέγανε «αμόλησε ένα Τσάρλη Γκόρντον». Ντρέπομαι.

Δελτίον Προόδου 11-21 Απριλίου

Δεν πήγα ακόμα στο εργοστάσιο.

Είπα στη νοικοκυρά μου την κυρία Φλυν να τηλεφωνήσει στον κύριο Ντονεγκαν πως είμαι άρρωστος. Η κυρία Φλυν με κοιτάζει πολύ περίεργα τον τελευταίο καιρό, σα να με φοβάται. Νομίζω πως ήταν καλό που ανακάλυψα ότι όλοι με κορόιδευαν. Το σκέφτηκα πολύ. Είναι επειδή είμαι τόσο βλάκας κι ούτε που το καταλαβαίνω όταν κάνω χαζομάρες.

Οι άνθρωποι το βρίσκουν αστείο όταν κάποιος βλάκας δεν μπορεί να κάνει ό,τι κάνουν και κείνοι. Πάντως τώρα ξέρω πως γίνομαι κάθε μέρα εξυπνότερος.

Ξέρω την στίξη και καλή ορθογραφία.

Μ' αρέσει να βρίσκω όλες τις δύσκολες λέξεις στο λεξικό και τις θυμάμαι.

Διαβάζω τώρα πολύ, κι η μισ Κίνιαν λέει πως διαβάζω πολύ γρήγορα.

Κάποιες φορές μέχρι που καταλαβαίνω ό,τι διαβάζω και τα κρατάω στο μυαλό μου. Είναι φορές που μπορώ να κλείσω τα μάτια μου και να σκεφτώ μια σελίδα και τότε τα θυμάμαι όλα



σαν εικόνα. Εκτός από ιστορία, γεωγραφία και αριθμητική η μισ Κίνιαν είπε πως θα 'πρεπε ν' αρχίσω να μαθαίνω μερικές ξένες γλώσσες.

Ο δρ Στράους μου έδωσε μερικές ταινίες ακόμα για να τις παίζω όταν κοιμάμαι.

Δεν καταλαβαίνω ακόμα πως δουλεύει αυτό το συνειδητό και το υποσυνείδητο μυαλό, αλλά ο δρ Στράους μου λέει να μην ανησυχώ ακόμα. Μου ζήτησε να του υποσχεθώ πως όταν αρχίσω πανεπιστημιακή ύλη την άλλη βδομάδα δε θα διαβάσω κανένα βιβλίο ψυχολογίας - τουλάχιστο ώσπου να μου δώσει την άδεια.

Νιώθω πολύ καλύτερα σήμερα, αλλά νομίζω πως είμαι ακόμα θυμωμένος επειδή οι άνθρωποι πάντα γελούσαν και με κορόιδευαν επειδή δεν ήμουν και τόσο έξυπνος. Όταν γίνω έξυπνος όπως λέει ο δρ Στράους και τριπλασιάσω το δείκτη νοημοσύνης μου που είναι 68, τότε ίσως γίνω σαν τους άλλους κι οι άνθρωποι μ' αγαπάνε και μου φέρονται καλά.

Δεν είμαι και τόσο σίγουρος για το τι είναι ο δείκτης νοημοσύνης.

Ο δρ Νέμουρ λέει πως είναι κάτι που μετράει πόσο έξυπνος είσαι - όπως ή ζυγαριά στο φαρμακείο ζυγίζει τα κιλά. Όμως ο δρ Στράους άρχισε μια μεγάλη συζήτηση μαζί του και του είπε πως ο δείκτης νοημοσύνης δε ζυγίζει την εξυπνάδα. Είπε πως ο δείκτης νοημοσύνης δείχνει πόση εξυπνάδα μπορείς να πάρεις, όπως οι αριθμοί έξω από ένα κύπελο που μετράνε το αλεύρι. Πρέπει όμως να γεμίσεις το κύπελο. Έπειτα ρώτησα τον Μπαρτ που μου κάνει τα τεστ ευφυΐας και δουλεύει με τον Αλγκερνον και μου είπε πως και οι δύο είχαν άδικο (μόνο που έπρεπε να υποσχεθώ πως δε θα τους το έλεγα). Ο Μπαρτ λέει πως ο δ.ν. μετράει ένα σωρό διαφορετικά πράγματα, ακόμα και μερικά απ' τα πράγματα που έχεις ήδη μάθει, και πως δεν ωφελεί σε τίποτα. Έτσι δεν ξέρω ακόμα τι είναι ο δ.ν. παρά μόνο ότι ο δικός μου θα ξεπεράσει πολύ σύντομα το 200.

Δεν ήθελα να πω τίποτα, αλλά δεν καταλαβαίνω πως, όταν δεν ξέρουν τι είναι ή που βρίσκεται - δεν καταλαβαίνω πως ξέρουν πόσο έχεις απ' αυτό.

Ο δρ Νέμουρ λέει πως θα πρέπει να κάνω ένα τεστ Rorschach αύριο.

Αναρωτιέμαι τι να είναι αυτό.

22 Απριλίου

Ανακάλυψα τι είναι το Rorschach.

Είναι το τεστ που μου έκαναν πριν από την εγχείρηση - εκείνο με τις κηλίδες του μελανιού πάνω στα χαρτόνια.

Ο άνθρωπος που μου έκανε το τεστ ήταν ο ίδιος.

Φοβόμουνα τρομαχτικά τις μελανιές.

Ήξερα πως θα μου ζητούσε να βρω τις εικόνες κι ήξερά πως δε θα το κατάφερα. Έλεγα μέσα μου, ε και να είχα κάποιο τρόπο να βρω τι λογής εικόνες είναι κρυμμένες εκεί μέσα.

Μπορεί και να μην είχε καθόλου εικόνες.

Μπορεί και να ήτανε κόλπο, για να δούνε αν ήμουν τόσο βλάκας ώστε να γυρεύω κάτι που δεν υπήρχε. Μόνο που το σκεφτόμουνα θύμωνα πολύ μαζί του.

«Λοιπόν Τσάρλη», είπε, «αυτά τα χαρτιά τα έχεις δει κι άλλοτε, θυμάσαι;» «Πώς δε θυμάμαι». Έτσι που το είπα κατάλαβε πως ήμουν θυμωμένος και με κοίταξε με έκπληξη.

«Ναι, βέβαια. Και τώρα θέλω να κοιτάξεις ετούτο δω. Τι μπορεί να είναι; Τι βλέπεις σ' αυτό το χαρτόνι; Ξέρεις οι άνθρωποι βλέπουν διάφορα πράγματα σ' αυτές τις μουτζούρες. Πες μου τι μπορεί να είναι κατά τη γνώμη σου - τι σε κάνει να σκέφτεσαι».

Κλονίστηκα. Δεν είπε αυτά που περίμενα.

«Θες να πεις πως δεν υπάρχουν εικόνες κρυμμένες στις μελανιές;»

Ζάρωσε το μέτωπο κι έβγαλε τα γυαλιά του. «Τι;» «Εικόνες. Κρυμμένες στις μελανιές. Την άλλη φορά μου είπες πως όλοι μπορούσαν να τις δουν και πως ήθελες να τις βρω και γω».

Μου εξήγησε πως και την άλλη φορά είχε χρησιμοποιήσει σχεδόν τις ίδιες ακριβώς λέξεις όπως τώρα.

Δεν τον πίστεψα κι ακόμα υποψιάζομαι πως με είχε παραπλανήσει τότε μόνο και μόνο για να σπάσει πλάκα. Εκτός κι αν - δεν ξέρω πια -μπορούσα να είμαι τόσο ηλίθιος; Είδαμε σιγά σιγά όλα τα χαρτόνια. Το ένα τους έμοιαζε σαν ένα ζευγάρι νυχτερίδες που κρεμόντουσαν από

κάπου. Ένα άλλο έμοιαζε με δυο άντρες που ξιφομαχούσαν. Φαντάστηκα ένα σωρό πράγματα.

Νομίζω πως το παράκανα. Αλλά δεν του είχα πια καμιά εμπιστοσύνη και γιαυτό όλο τα στριφογύριζα' και κοίταγα ακόμα και την πίσω μεριά να δω αν υπήρχε εκεί τίποτα. Όσο κρατούσε σημειώσεις κρυφοκοίταζα με τη γωνιά του ματιού μου για να τις διαβάσω, μα ήτανε γραμμένες με κώδικα. Αυτό το τεστ δεν έχει ακόμα κανένα νόημα για μένα. Μου φαίνεται πως ο καθένας θα μπορούσε να σκαρώσει ψέματα για πράγματα που δεν έβλεπε στ' αλήθεια. Και πως ήξερε πως δεν τον κορόιδευα μιλώντας του για πράγματα που δε φανταζόμουνα στ' αλήθεια;

Ίσως το καταλάβω όταν ο δρ Στράους μ' αφήσει να διαβάσω ψυχολογία.

25 Απριλίου

Σκέφτηκα ένα νέο τρόπο να τοποθετήσουμε τις μηχανές στο εργοστάσιο κι ο κύριος Ντονεγκαν λέει πως θα γλιτώσει δέκα χιλιάδες δολάρια το χρόνο από τους εργάτες και θ' αυξήσει και την παραγωγή. Μου έδωσε εικοσιπέντε δολάρια δώρο. Ήθελα να πάρω τον Τζο Καρπ και τον Φρανκ Ρήλυ να πάμε να φάμε για να το γιορτάσουμε, αλλά ο Τζο είπε πως ήθελε να ψωνίσει κάτι πράγματα της γυναίκας του κι ο Φρανκ είπε πως θα έτρωγε με τον ξάδερφό του.

Θαρρώ πως θα χρειαστεί λίγος καιρός ώσπου να συνηθίσουν στις αλλαγές μου. Όλοι φαίνονται να με φοβούνται. Πλησίασα τον Αμώς Μποργκ και τον χτύπησα στον ώμο και κείνος πήδηξε ως εκεί πάνω. Οι άλλοι δε μου μιλάνε πια πολύ ούτε αστειεύονται όπως πρώτα. Αρχίζω να νιώθω μοναξιά στη δουλιά μου.

27 Απριλίου

Σήμερα βρήκα το θάρρος να καλέσω τη μισ Κίνιαν να φάμε μαζί αύριο βράδυ για να γιορτάσω το βραβείο μου. Στην αρχή δεν ήταν και τόσο σίγουρη πως έπρεπε, αλλά ρώτησα το δρα Στράους και μου είπε εντάξει.

Ο δρ Στράους και ο δρ Νέμουρ δε φαίνονται να τα πηγαίνουν τόσο καλά.

Όλη την ώρα τσακώνονται.

Απόψε που ήρθα να ρωτήσω το δρα Στράους για το γεύμα με τη μισ Κίνιαν, τους άκουσα που φώναζαν. Ο δρ Νέμουρ έλεγε πως ήταν πείραμα του και έρευνά του, και ο δρ Στράους του φώναζε πως κι αυτός βοήθησε εξίσου γιατί αυτός με βρήκε από τη μισ Κίνιαν κι αυτός έκανε την εγχείρηση. Ο δρ Στράους έλεγε πως μια μέρα χιλιάδες νευροχειρουργοί θα χρησιμοποιούσαν την τεχνική του σ' όλο τον κόσμο. Ο δρ Νέμουρ ήθελε να ανακοινώσει τα αποτελέσματα του πειράματος στο τέλος του μηνός. Ο δρ Στράους ήθελε να περιμένουν λίγο ακόμα για να 'ναι σίγουροι. Ο δρ Στράους είπε πως ο δρ Νέμουρ ενδιαφερόταν για την έδρα της ψυχολογίας στο Πρίνστον κι όχι για το πείραμα. Ο δρ Νέμουρ είπε πως ο δρ Στράους δεν ήταν παρά καιροσκόπος που προσπαθούσε να αρπάξει τη δόξα απ' τα μαλλιά.

Φεύγοντας αργότερα ένιωσα τρεμούλα. Δεν ξέρω καλά γιατί, αλλά ίσως ήταν ή πρώτη φορά που τους είχα δει και τους δύο καθαρά. Θυμάμαι που κάποτε ο Μπαρτ έλεγε ότι ο δρ Νέμουρ είχε μια στρίγγλα γυναίκα που τον έσπρωχνε συνέχεια να κάνει ανακοινώσεις για να γίνει φημισμένος. Ο Μπαρτ έλεγε πως το όνειρο της ζωής της ήταν να αποκτήσει έναν άντρα «σπουδαίο προσώπατο».

28 Απριλίου

Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν πρόσεξα ποτέ πόσο όμορφη είναι στ' αλήθεια ή δεσποινίς Κίνιαν. Έχει καστανά μάτια και απαλά καστανά μαλλιά που φτάνουν ως την κορφή του σβέρκου της. Είναι μονάχα τριαντατεσσάρων χρονών! Νομίζω πως απ' την αρχή την αισθανόμουνα σαν απλησίαστη μεγαλοφυΐα - και πολύ πολύ γριά. Τώρα κάθε φορά που τη βλέπω γίνεται όλο και πιο νέα και πιο όμορφη.

Φάγαμε μαζί και κουβεντιάσαμε πολλή ώρα.

Όταν μου είπε πως προοδεύω τόσο γρήγορα, ώστε σύντομα θα την αφήσω πίσω, γέλασα. «Αλήθεια Τσάρλη. Διαβάζεις ήδη καλύτερα από μένα. Μπορείς να διαβάσεις ολόκληρη σελίδα με μια ματιά, ενώ εγώ διαβάζω μόνο μερικές αράδες κάθε φορά. Και θυμάσαι καθετί που έχεις διαβάσει. Εγώ είμαι τυχερή αν μπορώ να θυμηθώ τις κύριες ιδέες ή το γενικό νόημα».

«Μα δε νιώθω έξυπνος. Υπάρχουν τόσα πράγματα που δεν καταλαβαίνω». Έβγαλε τσιγάρο και της το άναψα.

«Πρέπει να είσαι λίγο υπομονετικός. Μέσα σε μέρες και βδομάδες κατορθώνεις αυτό που στους συνηθισμένους ανθρώπους χρειάζεται μια ζωή. Γιαυτό είναι και τόσο εκπληκτικό. Είσαι τώρα ένα γιγάντιο σφουγγάρι που ρουφάει τα πάντα. Γεγονότα, πρόσωπα, γνώση. Και σύντομα θ' αρχίσεις και να τα συνδυάζεις. Θα δεις πως συνδέονται οι διάφοροι κλάδοι της γνώσης. Υπάρχουν πολλά επίπεδα Τσάρλη, σκαλοπάτια σε μια γιγάντια σκάλα που σε παίρνει όλο και πιο ψηλά να βλέπεις όλο και περισσότερα απ' τον κόσμο γύρω σου. »Εγώ μπορώ να δω λίγα μόνο, κι ούτε πρόκειται ν' ανέβω πολύ ψηλότερα από κει που βρίσκομαι τώρα, όμως εσύ ολοένα θ' ανεβαίνεις και θα βλέπεις όλο και περισσότερα και κάθε σκαλοπάτι θ' ανοίγει καινούργιους κόσμους που ποτέ σου δεν ήξερες πως υπάρχουν». Το πρόσωπό της σκοτεινίασε. «Ελπίζω... Ελπίζω μόνο-» «Τι; » «Δεν πειράζει Τσαρλς. Ελπίζω μόνο πως δεν έκανα λάθος που σε συμβούλεψα να κάνεις το πείραμα». Γέλασα. «Ε, όχι κι έτσι. Όλα πήγαν θαύμα, δεν πήγαν; Ακόμα κι ο Αλγκερνον είναι ακόμα έξυπνος». Καθήσαμε λίγο σιωπηλοί και ξέρω τι σκεφτότανε καθώς μ' έβλεπε να παίζω με την αλυσίδα του λαγοπόδαρου και τα κλειδιά μου. Δεν ήθελα να σκέφτομαι πια αυτή την πιθανότητα, όπως οι γέροι δε θέλουν να σκέφτονται το θάνατο. Ήξερα πως ήταν μονάχα η αρχή. Ξέρω τι ήθελε να πει με τα επίπεδα, γιατί μερικά απ' αυτά τα είχα δει κιόλας. Η σκέψη πως θα την άφηνα πίσω μ' έκανε να λυπάμαι. Είμαι ερωτευμένος με τη δεσποινίδα Κίνιαν.

Δελτίον Προόδου 30 Απριλίου

Παραιτήθηκα από την εταιρία πλαστικών του Ντονεγκαν.

Ο κύριος Ντονεγκαν επέμεινε πως θα 'ταν καλύτερα για όλους αν έφευγα. Τι τους έκανα και με μισούν τόσο; Το πρωτόμαθα όταν ο κύριος Ντονεγκαν μου έδειξε την αίτηση. Οχτακόσα σαράντα ονόματα, όλοι όσοι δουλεύουν στο εργοστάσιο, εκτός από τη Φάνυ Γκίρντεν.

Πέρασα μια ματιά τα ονόματα και είδα πως έλειπε το όνομά της. Όλοι οι άλλοι απαιτούσαν ν' απολυθώ. Ο Τζο Καρπ κι ο Φρανκ Ρήλυ δεν ήθελαν να κάνουν κουβέντα σχετικά. Κανένας άλλος δεν ήθελε, εκτός απ' τη Φάνυ. Ήταν μια απ' τους λίγους που ήξερα που όταν έβαζε κάτι στο μυαλό της το πίστευε, άσχετο τι μπορούσε να της αποδείξει ο υπόλοιπος κόσμος - και ή Φάνυ δεν πίστευε πως έπρεπε ν' απολυθώ. Ήταν αντίθετη στην αίτηση για λόγους αρχής και παρόλη την πίεση και τις απειλές που είχε δεχτεί. «Αυτό δε θα πει», μου λέει, «πως δε νομίζω ότι κάτι περίεργο τρέχει με σένα, Τσάρλη. Οι αλλαγές. Δεν ξέρω. Άλλοτε ήσουν ένας καλός, αξιόπιστος, συνηθισμένος άνθρωπος - ίσως όχι τόσο έξυπνος, αλλά τίμιος. Ποιος ξέρει τι έκανες για να γίνεις έτσι έξυπνος ξαφνικά. Δεν είναι, σωστό Τσάρλη, κι αυτό το λένε όλοι εδώ πέρα».

«Μα γιατί το λες αυτό Φάνυ; Τι κακό έκανα που έγινα έξυπνος και θέλω να μάθω και να καταλάβω τον κόσμο γύρω μου; » Γύρισε τα μάτια της στη δουλιά της και τότε κάνω και γω να φύγω.

Χωρίς να με κοιτάξει, είπε: «Ήταν κακό που η Εύα άκουσε το φίδι κι έφαγε απ' το δέντρο της γνώσης. Ήταν κακό όταν κατάλαβε τη γύμνια της.

Αν δεν είχαν γίνει αυτά, κανείς μας δε θα γέρναγε ούτε θ' αρρώσταινε ούτε θα πέθαινε». Για μια ακόμα φορά νιώθω μέσα μου να με καίει η ντροπή.

Η έξυπνάδα έχει ορθώσει ένα φράγμα ανάμεσα σε μένα και σ' όλους τους ανθρώπους που ήξερα κάποτε και αγαπούσα.

Πριν με κοροϊδεύαν και με περιφρονούσαν για την άγνοια και τη βλακεία μου τώρα με μισούν για τη γνώση μου. Για το Θεό, τι γυρεύουν από μένα;

Με πέταξαν απ' το εργοστάσιο.

Τώρα είμαι πιο μόνος από ποτέ...

15 Μαΐου

Ο δρ Στράους είναι πολύ θυμωμένος μαζί μου γιατί έχω δυο βδομάδες να γράψω δελτίο προόδου.

Έχει δίκιο γιατί τώρα το εργαστήριο μου πληρώνει κανονικό μισθό.

Του είπα πως δε μου έμεινε καιρός, γιατί είχα να διαβάσω και να σκεφτώ ένα σωρό πράγματα. Όταν του εξήγησα πως το γράψιμο είναι μια υπερβολικά αργή διαδικασία με το χέρι, μου πρότεινε να μάθω γραφομηχανή.

Τώρα είναι πολύ πιο εύκολο να γράφω γιατί πιάνω περίπου 75 λέξεις στο λεπτό. Ο δρ Στράους μου θυμίζει κάθε τόσο πως πρέπει να γράφω και να μιλάω απλά για να μπορούν να με καταλαβαίνουν οι άλλοι. Θα προσπαθήσω να κάνω μια σύντομη ανασκόπηση των γεγονότων των δύο τελευταίων εβδομάδων.

Παρουσίασαν τον Αλγκερνον και μένα στην Αμερικανική Ψυχολογική Εταιρία που συνεδριάζει με την Παγκόσμια Ψυχολογική Εταιρία την περασμένη Τρίτη. Δημιουργήσαμε τεράστια εντύπωση. Ο δρ Νέμουρ και ο δρ Στράους ήταν περήφανοι για μας. Υποψιάζομαι πως ο δρ Νέμουρ που είναι εξηντάρης - δέκα χρόνια μεγαλύτερος από τον δρ Στράους - θεωρεί αναγκαίο να βλέπει απτά αποτελέσματα της δουλειάς του. Αναμφίβολα αυτό είναι αποτέλεσμα της πίεσης της κας Νέμουρ. Αντίθετα απ' την προηγούμενη εντύπωση που είχα γι' αυτόν, καταλαβαίνω τώρα ότι ο δρ Νέμουρ κάθε άλλο παρά μεγαλοφυΐα είναι. Έχει γερό μυαλό, αλλά βασανίζεται από αμφιβολίες. Θέλει να τον νομίζουν για μεγαλοφυΐα. Γιαυτό του είναι απαραίτητο να βλέπει το έργο του ν' αναγνωρίζεται παγκόσμια. Πιστεύω πως ο δρ Νέμουρ φοβόταν να το καθυστερήσει περισσότερο γιατί ανησυχούσε πως ίσως κάποιος άλλος θα έκανε κάποια ανακάλυψη προς την ίδια κατεύθυνση και θα του έκλεβε την αποκλειστικότητα.

Από την άλλη πλευρά ο δρ Στράους θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μεγαλοφυΐα, αν και διαισθάνομαι πως το πεδίο της γνώσης του είναι πολύ περιορισμένο. Γαλουχήθηκε μέσα στην παράδοση της στενής εξειδίκευσης' οι ευρύτερες απόψεις του επιστημονικού του υπόβαθρου παραμελήθηκαν περισσότερο απ' όσο έπρεπε - ακόμα και για την ιδιότητα του νευροχειρουργού.

Δοκίμασα τεράστια έκπληξη όταν έμαθα πως οι μόνες αρχαίες γλώσσες που μπορούσε να διαβάσει ήταν τα λατινικά, τα ελληνικά και τα εβραϊκά, και πως δεν ξέρι τίποτα σχεδόν από μαθηματικά πέρα από τα στοιχειώδη επίπεδα των λογισμών. Όταν μου το ομολόγησε ένιωσα σχεδόν ενοχλημένος.

Ήταν σα να μου είχε κρύψει αυτό το μέρος του εαυτού του για να με απατήσει, υποκρινόμενος κάτι που δεν είναι - πράγμα που ανακάλυψα πως το κάνουν πολλοί. Κανείς απ' όσους ξέρω δεν είναι αυτό που φαίνεται επιφανειακά.

Ο δρ Νέμουρ μοιάζει αμήχανος όταν βρίσκεται κοντά μου. Κάποιες φορές, όταν προσπαθώ να του μιλήσω, με κοιτάζει παράξενα και απομακρύνεται. Στην αρχή θύμωσα όταν ο δρ Στράους μου είπε πως δημιούργησα στο δρ Νέμουρ κόμπλεξ κατωτερότητας. Νόμιζα πως με κορόιδευε κι έχω μια ιδιαίτερη ευαισθησία σ' αυτό. Πώς μπορούσα να ξέρω πώς ένας ψυχοπειραματιστής με τέτοιο κύρος ήταν εντελώς ανεξοικείωτος με τους Ινδούς και τους Κινέζους;

Είναι παράλογο, αν σκεφτεί κανείς τι τεράστιο έργο γίνεται στις Ινδίες και την Κίνα σήμερα στο ίδιο ερευνητικό πεδίο.

Ρώτησα το δρ Στράους πως είναι δυνατό ο δρ Νέμουρ να αποκρούει την επίθεση του Ραχαγιαμάτι στη μέθοδό του και στα αποτελέσματα της αν δεν μπορεί ούτε καν να τη διαβάσει. Η παράξενη έκφραση που πήρε ο δρ Στράους μπορεί να σημαίνει μονάχα δυο πράγματα. 'Η δε θέλει να πει στο δρ Νέμουρ τι λένε γι' αυτόν στις Ινδίες ή αλλιώς - κι αυτό με στενοχωρεί ιδιαίτερα - ούτε κι ο δρ Στράους το ξέρει. Πρέπει να προσέχω να γράφω και να μιλάω απλά, για να μην κάνω τους άλλους να γελάνε.

18 Μαΐου

Είμαι πολύ αναστατωμένος.

Χτες βράδυ είδα τη δεσποινίδα Κίνιαν για πρώτη φορά μετά από μία βδομάδα. Προσπάθησα ν' αποφύγω κάθε συζήτηση περί εννοιών και να τη διατηρήσω αντίθετα σ' ένα απλό, καθημερινό επίπεδο, αλλά εκείνη με κοίταζε ανέκφραστα και ξαφνικά με ρώτησε τι ακριβώς εννοούσα όταν έλεγα για το μαθηματικά ισόποσα στο Πέμπτο Κονσέρτο του Ντόρμπερμαν. Όταν προσπάθησα να της εξηγήσω με σταμάτησε και γέλασε.

Νομίζω πως θύμωσα τότε, αλλά έχω την υποψία ότι δεν την πλησίασα με το σωστό τρόπο. Ο,τι κι αν προσπαθήσω να συζητήσω μαζί της, είναι αδύνατο να επικοινωνήσουμε. Θα πρέπει να ξαναδιαβάσω τις εξισώσεις του Βρόσταντ για τα Επίπεδα της Σημαντικής Προόδου. Ανακαλύπτω ότι δεν επικοινωνώ πια πολύ με τους ανθρώπους. Δόξα το Θεό υπάρχουν ακόμα τα βιβλία και η μουσική και τα πράγματα που μπορώ και σκέφτομαι.

Είμαι μόνος στο διαμέρισμά μου στο σπίτι της κυρίας Φλυν' εκεί περνάω τον περισσότερο χρόνο μου και σπάνια μιλάω με άνθρωπο.

20 Μαΐου

Δε θα πρόσεχα ποτέ εκείνο τον καινούργιο λατζέρη, ένα αγόρι γύρω στα δεκάξι, στο γωνιακό εστιατόριο που τρωω τα βράδια, αν δε γινόταν εκείνο το περιστατικό με τα σπασμένα πιάτα. Τσακίστηκαν και κομματιάστηκαν στο πάτωμα, στέλνοντας κομματάκια άσπρης πορσελάνης κάτω από τα τραπέζια.

Το αγόρι στεκόταν απορημένο και κατατρομαγμένο, κρατώντας τον άδειο δίσκο στα χέρια του. Τα σφυρίγματα κι οι κοροϊδίες της πελατείας (φωνές «σπάστα» και «πάνε τα κέρδη! »...) έμοιαζαν να τον μπερδεύουν περισσότερο.

Ήρθε ο ιδιοκτήτης να δει τι είχε συμβεί και τότε το αγόρι ζάρωσε σα να περίμενε χτύπημα και σήκωσε τα χέρια του να τ' αποφύγει.

«Καλά, ρε βλάκα!» φώναξε ο ιδιοκτήτης.

«Μη στέκεσαι εκεί πέρα έτσι! Πάμε: τη σκούπα και σκούπισε τα σπασμένα.

Μια σκούπα... μια σκούπα, ηλίθιε! Στην κουζίνα είναι. Σκούπισε όλα τα κομμάτια». Το αγόρι κατάλαβε πως δε θα το τιμωρούσε.

Η τρομαγμένη του έκφραση χάθηκε και χαμογέλασε κι ακόμα σιγοτραγουδάγε όταν γύρισε με τη σκούπα για να σκουπίσει το πάτωμα. Μερικοί απ' τους πολύ ανάγωγους πελάτες συνέχισαν τα σχόλια, διασκεδάζοντας σε βάρος του.

«Να εδώ, παλικάρι. Να ένα ωραίο κομματάκι πίσω σου...»

«Αντε, δώστου, άλλη μία...» «Δεν είναι και τόσο βλάκας.

Πιο εύκολο είναι να τα σπας παρά να τα σκουπίζεις...»

Καθώς τ' αδειανά του μάτια περιδιάβαζαν το πλήθος που τον κοίταζε διασκεδάζοντας, άρχισαν σιγά σιγά να καθρεφτίζουν τα χαμόγελα των άλλων και τέλος ξέσπασε κι ο ίδιος σ' ένα πλατύ αβέβαιο γέλιο για το αστείο που ήταν φανερό πως δεν καταλάβαινε.

Ένιωσα ναυτία κοιτάζοντας αυτό το ανέκφραστο, άδεια χαμόγελο, τα μεγάλα γυαλιστερά μάτια του παιδιού, αβέβαια αλλά πρόθυμα να ευχαριστήσουν.

Τον κορόιδευαν γιατί ήταν πνευματικά καθυστερημένος.

Και είχα γελάσει και γω.

Ξαφνικά εξοργίστηκα με τον ίδιο τον εαυτό μου κι όλους εκείνους που τον χλεύαζαν.

Πήδηξα πάνω και φώναξα: «Σκασμός! Αστε τον ήσυχο! Δε φταίει αυτός που δεν καταλαβαίνει! Δε φταίει αυτός που είναι έτσι! Μα, για τ' όνομα του Θεού... δεν παύει να' ναι άνθρωπος! »

Η αίθουσα βουβάθηκε. Καταράστηκα τον εαυτό μου που έχασα τον έλεγχο και δημιούργησα τέτοια σκηνή. Προσπάθησα να μην κοιτάζω το αγόρι καθώς πλήρωνα κι έβγαινα χωρίς ν' αγγίξω το φαγητό μου.

Ένιωθα ντροπή και για τους δυο μας. Είναι περίεργο πως άνθρωποι με τίμια αισθήματα κι ευαισθησία, που δε θα κορόιδευαν ποτέ έναν άνθρωπο που γεννήθηκε χωρίς χέρια ή πόδια ή μάτια - πως τέτοιοι άνθρωποι δε σκέφτονται τώρα τίποτα όταν κακομεταχειρίζονται έναν άνθρωπο που γεννήθηκε με χαμηλή ευφυΐα.

Με εξόργιζε να σκέφτομαι πως πρίν λίγο καιρό και γω όπως και τούτο το αγόρι, έκανα με τη βλακεία μου τον παλιό Τσάρλη Γκόρντον από τον εαυτό μου γιατί τώρα που είμαι έξυπνος ήταν κάτι που έπρεπε να το απωθήσω.

Σήμερα όμως, κοιτάζοντας εκείνο το αγόρι, είδα για πρώτη φορά τι ήμουν άλλοτε. Ήμουν ακριβώς σαν κι αυτόν!

Έχει περάσει πολύ λίγος καιρός από τότε που έμαθα πως οι άνθρωποι με κορόιδευαν. Τώρα μπορώ να δω πως δίχως να το ξέρω γελούσα και γω μαζί τους κοροϊδεύοντας τον εαυτό μου. Κι αυτό είναι που πονάει πιο πολύ απ' όλα.

Ξαναδιάβασα πολλές φορές τα δελτία που έγραφα και είδα την αγραμματοσύνη, την παιδική αφέλεια, το καθυστερημένο μυαλό που κοιτάζει μέσα από 'να σκοτεινό δωμάτιο, από την κλειδαρότρυπα, το εκτυφλωτικό φως που βρίσκεται απέξω. Βλέπω πως ακόμα και μέσα στη βλακεία μου ήξερα πως ήμουν κατώτερος, και πως οι άλλοι άνθρωποι είχαν κάτι που μου έλειπε - κάτι που μου το είχαν αρνηθεί. Μέσα στην πνευματική μου τύφλωση σκεπτόμουν πως ήταν κάτι συνδεδεμένο με την ικανότητα να γράφω και να διαβάζω κι ήμουν σίγουρος πως αν κατάφερα αυτά τα δύο πράγματα θ' αποκτούσα αυτόματα ευφυΐα. Ακόμα κι ένας καθυστερημένος θέλει να είναι σαν τους άλλους ανθρώπους. Ένα παιδί μπορεί να μην ξέρει πως να φάει μόνο του ή τι να φάει, κι ωστόσο ξέρει πως πεινάει. Έτσι ήμουν κι εγώ, κι ας μην το 'ξερα.

Κι ακόμα κι όταν το μυαλό μου ξύπνησε, δεν το είχα καταλάβει. Αυτή ή μέρα ήταν πολύ σημαντική για μένα. Είδα το παρελθόν καθαρότερα και γιαυτό αποφάσισα να χρησιμοποιήσω τη γνώση και τις ικανότητες μου για να δουλέψω σ' αυτό το πεδίο: στην ανύψωση του επιπέδου της ανθρώπινης ευφυΐας. Ποιος είναι καλύτερα προικισμένος για να κάνει κάτι τέτοιο;

Ποιος άλλος έχει ζήσει και στους δύο κόσμους;

Αυτοί οι άνθρωποι είναι δικοί μου.

Πρέπει να χρησιμοποιήσω το χάρισμά μου για να κάνω κάτι γι' αυτούς.

Αύριο θα συζητήσω με το δρα Στράους πως μπορώ να δουλέψω σ' αυτή τη σφαίρα. Ίσως μπορώ να τον βοηθήσω στην επεξεργασία των προβλημάτων μιας πλατιάς χρήσης αυτής της τεχνικής που χρησιμοποίησαν και σε μένα. Έχω πολλές καλές ιδέες πάνω σ' αυτό. Υπάρχουν πολλά που θα μπορούσαν να γίνουν μ' αυτή την τεχνική. Αν εγώ κατάφερα να γίνω μεγαλοφυΐα, τι θα μπορούσαν να γίνουν χιλιάδες άλλοι που είναι σαν και μένα;

Τι απίθανα επίπεδα θα μπορούσαν να φτάσουν αν χρησιμοποιούσαν αυτή την τεχνική σε φυσιολογικούς ανθρώπους; Ή σε μεγαλοφυΐες;

Υπάρχουν πολλές πόρτες ν' ανοίξω. Δε βλέπω την ώρα ν' αρχίσω.

Δελτίον προόδου 13-23 Μαΐου

Έγινε σήμερα. Ο Αλγκερνον με δάγκωσε.

Πήγα στο εργαστήριο να τον δω, όπως συνηθίζω κάπου κάπου, κι όταν τον έβγαλα απ' το κλουβί του μου άρπαξε το χέρι. Τον έκλεισα πάλι και τον παρατήρησα. Ήταν ασυνήθιστα αναστατωμένος και κακός.

24 Μαΐου

Ο Μπαρτ που είναι υπεύθυνος για τα πειραματόζωα μου λέει πως ο Αλγκερνον αλλάζει. Τώρα πια δε συνεργάζεται τόσο πρόθυμα, δε θέλει να ξαναμπει στο λαβύρινθο. Τα κίνητρά του είναι πεσμένα. Και δεν τρώει καλά. Όλοι είναι αναστατωμένοι και σκέφτονται τι μπορεί να σημαίνει αυτό.

25 Μαΐου

Τώρα ταΐζουν με το ζόρι τον Αλγκερνον που αρνιέται να λύσει το πρόβλημα του αλλαγμένου λουκέτου. Όλοι με ταυτίζουν με τον Αλγκερνον.

Κατά κάποιον τρόπο είμαστε τα πρώτα δείγματα ενός νέου είδους.

Όλοι υποκρίνονται πως ή συμπεριφορά του Αλγκερνον δεν έχει καμιά σχέση με μένα. Είναι όμως δύσκολο να κρύψουν το γεγονός πως και μερικά άλλα ζώα που χρησιμοποιήθηκαν γι' αυτό το πείραμα δείχνουν περίεργη συμπεριφορά.

Ο δρ Στράους και ο δρ Νέμουρ με παρακάλεσαν να μην ξαναπάω στο εργαστήριο. Ξέρω τι σκέφτονται αλλά δεν μπορώ να το δεχτώ.

Θα προχωρήσω τα σχέδιά μου για την έρευνα.

Μόλο το σεβασμό που έχω σ' αυτούς τους άξιους επιστήμονες, δεν μπορώ να μην αναγνωρίσω πόσο περιορισμένοι είναι..

Αν υπάρχει απάντηση, θα πρέπει να τη βρω μόνος μου.

Ξαφνικά ο χρόνος αρχίζει ν' αποκτά τεράστια σημασία για μένα.

29 Μαΐου

Μου παραχώρησαν δικό μου εργαστήριο και την άδεια να προχωρήσω την έρευνά μου. Κάτι έχω αρχίσει να βρίσκω. Δουλεύω μέρα νύχτα.

Είπα και μου έφεραν ένα κρεβάτι για να κοιμάμαι στο εργαστήριο.

Ο περισσότερος χρόνος που διαθέτω για γράψιμο αφιερώνεται στις σημειώσεις μου που τις κρατάω σε χωριστό ντοσιέ, αλλά κάπου κάπου νιώθω την ανάγκη να γράφω τις σκέψεις μου και όσα αισθάνομαι, επειδή το 'χω πια συνηθίσει. Ανακάλυψα πως ο υπολογιστής της ευφυΐας είναι μια συναρπαστική μελέτη.

Εδώ μπορεί να εφαρμοστεί όλη ή γνώση που απέκτησα. Κατά κάποιον τρόπο είναι το πρόβλημα που μ' απασχόλησε σ' όλη μου τη ζωή.

31 Μαΐου

Ο δρ Στράους πιστεύει πως δουλεύω υπερβολικά.

Ο δρ Νέμουρ λέει πως προσπαθώ να συμπυκνώσω μια ζωή έρευνας και σκέψης σε λίγες βδομάδες.

Ξέρω πως θα 'πρεπε ν' αναπαύομαι, αλλά κάτι μέσα μου με σπρώχνει και δεν μπορώ να σταματήσω.

Πρέπει να βρω τους λόγους της ραγδαίας κάμψης του Αλγκερνον.

Πρέπει να μάθω αν και πότε θα συμβεί το ίδιο και σε μένα.

4 Ιουνίου

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΔΡΑ ΣΤΡΑΟΥΣ (αντίγραφο)

Αγαπητέ δρ Στράους: Σε ξεχωριστό φάκελο σας εσωκλείω αντίγραφο της μελέτης μου με τίτλο «Η Περίπτωση Αλγκερνον-Γκόρντον: Μια Μελέτη της Δομής και της Λειτουργίας της Αυξημένης Ευφυΐας», που θα ήθελα να τη διαβάσετε και να τη δημοσιεύσετε. Όπως βλέπετε, τα πειράματά μου ολοκληρώθηκαν. Έχω περιλάβει στη μελέτη μου όλους τους τύπους μου καθώς και μια μαθηματική ανάλυση στο Παράρτημα που επισυνάπτεται.

Φυσικά όλα αυτά θα πρέπει να επαληθευτούν.

Έξαιτίας της σημασίας τους και για το δρ Νέμουρ (και ίσως, θα' πρεπε να πω, και για μένα) έχω ελέγξει κατ' επανάληψη τα πορίσματά μου ελπίζοντας να βρω κάποιο λάθος. Λυπάμαι που το λέω, αλλά τα πορίσματα αυτά ευσταθούν απόλυτα.

Κι ωστόσο, προς χάρη της επιστήμης, είμαι ευγνώμων για την ελάχιστη προσφορά μου στη γνώση της λειτουργίας του ανθρώπινου εγκέφαλου και των νόμων που κυβερνούν την τεχνητή μεταβολή της ανθρώπινης ευφυΐας.

Θυμάμαι πως κάποτε μου λέγατε ότι μια πειραματική αποτυχία ή η κατάρριψη μιας θεωρίας είχε σημασία για την πρόοδο της μάθησης, την ίδια ίσως σημασία με την επιτυχία. Τώρα ξέρω πως αυτό είναι αλήθεια.

Λυπάμαι ωστόσο που η προσφορά μου σ' αυτή την περιοχή θα πρέπει να στηριχτεί στις στάχτες του έργου δύο ανθρώπων που εκτιμώ τόσο πολύ.

Ειλικρινά δικός σας, Τσαρλς Γκόρντον

5 Ιουνίου

Πρέπει να παραμερίσω τα προσωπικά μου αισθήματα.

Τα στοιχεία και τα αποτελέσματα των πειραμάτων μου είναι σαφή, τόσο που και οι πιο συγκινητικές πλευρές της ραγδαίας ανόδου μου να μη σκιάζουν το γεγονός ότι ο τριπλασιασμός της ευφυΐας με τη χειρουργική τεχνική που ανέπτυξαν ο δρ Στράους και ο δρ Νέμουρ μπορεί να θεωρηθεί ελάχιστης ή ανύπαρκτης πρακτικής εφαρμοσιμότητας (προς το παρόν) για την αύξηση της ανθρώπινης ευφυΐας. Επανεξετάζοντας τα στοιχεία και τις αναφορές σχετικά με τον Αλγκερνον βλέπω πως, αν και διατρέχει από βιολογική άποψη την παιδική του ηλικία, έχει καμφθεί πνευματικά. Η κινητική του δραστηριότητα είναι μειωμένη' υπάρχει μια γενική κάμψη της μυϊκής του δραστηριότητας' υπάρχει ακόμα επιταχυνόμενη απώλεια συντονισμού. Υπάρχουν επίσης ισχυρές ενδείξεις προοδευτικής αμνησίας. Όπως φαίνεται και από τη μελέτη μου, όλα αυτά αλλά και άλλα φυσικά και πνευματικά σύνδρομα εκφυλισμού μπορούν να προβλεφθούν με στατιστικά σημαντικά αποτελέσματα από την εφαρμογή του μαθηματικού τύπου μου.

Το χειρουργικό ερέθισμα που δεχτήκαμε και οι δύο μας έχει καταλήξει σε ένταση και επιτάχυνση όλων των πνευματικών λειτουργιών.

Η απρόβλεπτη συνέπεια, που πήρα το θάρρος να ονομάσω Περίπτωση Αλγκερνον-Γκόρντον, είναι το λογικό επακόλουθο ολόκληρης της επιτάχυνσης της ευφυΐας.

Η υπόθεση που αποδεικνύεται εδώ μπορεί να περιγραφεί άπλά με τους εξής όρους: Η τεχνητά αυξημένη ευφυΐα αποσυντονίζεται και φθείρεται σε χρόνο ευθέως ανάλογο με την ποσότητα της αύξησης...

Όσο μπορώ να γράφω θα συνεχίσω να σημειώνω τις σκέψεις μου σ' αυτά τα δελτία προόδου. Είναι μια απ' τις λίγες ευχαριστήσεις που έχω. Ωστόσο όλες οι ενδείξεις λένε πως η πνευματική μου κατάρρευση θα είναι ραγδαία.

Έχω ήδη αρχίσει να παρατηρώ σημάδια συναισθηματικής αστάθειας και αμνησίας, τα πρώτα συμπτώματα της φθοράς.

10 Ιουνίου

Ο εκφυλισμός συνεχίζεται.

Αρχισα να γίνομαι αφηρημένος. Πριν δυο μέρες πέθανε ο Αλγκερνον.

Η νεκροτομή δείχνει πως οι προβλέψεις μου ήταν σωστές. Ο εγκέφαλο του ελαττώθηκε σε βάρος και υπήρχε μια γενική ισοπέδωση στις έλικες καθώς και βάρυνση και διεύρυνση των εγκεφαλικών λοβών. Πιστεύω πως το ίδιο πράγμα συμβαίνει και σε μένα, ή πρόκειται να συμβεί σύντομα.

Τώρα που είμαι σίγουρος γι' αυτό δε θέλω να συμβεί.

Έβαλα το σώμα του Αλγκερνον σ' ένα κουτί από τυράκια και τον έθαψα στην αυλή. Έκλαψα.



15 Ιουνίου

Ήρθε να με ξαναδεί ο δρ Στράους.

Δεν ήθελα ν' ανοίξω την πόρτα και του είπα να φύγει.

Θέλω να μείνω μόνος μου. Έχω γίνει ευέξαπτος και ευσυγκίνητος.

Νιώθω το σκοτάδι να κλείνει από παντού.

Είναι δύσκολο ν' αποδιώξω τη σκέψη της αυτοκτονίας.

Λέω συνέχεια στον εαυτό μου πόσο σπουδαίο θα είναι αυτό το ταξίδι της ενδοσκόπησης.

Παράξενο αίσθημα, να ξαναπιάνεις ένα βιβλίο που έχεις διαβάσει κι έχεις απολαύσει πριν λίγους μήνες και ν' ανακαλύπτεις πως δεν το θυμάσαι. Θυμάμαι πως θεωρούσα τον Τζων Μίλτον σπουδαίο, μα όταν ξανάπιασα το Χαμένο Παράδεισο δεν μπορούσα να τον καταλάβω διόλου.

Θύμωσα τόσο που πέταξα το βιβλίο στην άλλη άκρη της κάμαρας.

Πρέπει να προσπαθήσω να κρατήσω έστω κι ένα κομμάτι απ' όλα αυτά. Μερικά απ' τα πράγματα που έμαθα.

Θε μου, σε παρακαλώ, μη μου τα πάρεις όλα.

19 Ιουνίου

Κάποιες φορές βγαίνω νύχτα για ένα περίπατο.

Χτες τη νύχτα δε μπορούσα να θυμηθώ που μένω.

Ένας αστυφύλακας με πήγε σπίτι. Έχω ένα περίεργο αίσθημα πως όλα αυτά μου έχουν ξανασυμβεί - πριν πολύ καιρό. Λέω συνέχεια στον εαυτό μου πως είμαι ο μοναδικός άνθρωπος στον κόσμο που μπορεί να περιγράψει αυτό που του συμβαίνει.

21 Ιουνίου

Γιατί δεν μπορώ να θυμηθώ; Πρέπει να παλέψω.

Κάθομαι στο κρεβάτι μέρες, δεν ξέρω ποιος ούτε που είμαι.

Έπειτα όλα μου ξαναγουρίζουν σαν αναλαμπή. Κρίσεις αμνησίας.

Συμπτώματα γηρατειών - δεύτερη παιδική ηλικία.

Τα βλέπω που έρχονται. Είναι τόσο ανελέητα λογικό. Έμαθα τόσα πολλά και τόσο γρήγορα.

Τώρα το μυαλό μου εκφυλίζεται ραγδαία.

Δε θα τ' αφήσω να γίνει. Θα το πολεμήσω.

Δε βγάζω απ' το νου μου το αγόρι στο εστιατόριο, την άδεια έκφραση, το ηλίθιο χαμόγελο, τον κόσμο που κορόιδευε.

Όχι - παρακαλώ -- όχι πάλι το ίδιο...

22 Ιουνίου

Ξεχνάω πράγματα που έμαθα πρόσφατα.

Φαίνεται πως ακολουθώ το κλασικό σχήμα - τα τελευταία πράγματα που μαθαίνεις είναι τα πρώτα που ξεχνάς.

Η μήπως δεν είναι έτσι;

Θα πρέπει να το ξανακοιτάξω... Ξαναδιάβασα τη μελέτη μου για την Περίπτωση Αλγκερνον - Γκόρντον κι έχω μια περίεργη αίσθηση πως την έχει γράψει κάποιος άλλος. Υπάρχουν ολόκληρα κομμάτια που δεν καταλαβαίνω.

Η κινητική ενέργεια ελαττώνεται.

Όλο σκοντάφτω και το βρίσκω ολοένα και δυσκολότερο να γράφω στη μηχανή.

23 Ιουνίου

Έπαψα πια να χρησιμοποιώ γραφομηχανή. Ο συντονισμός μου είναι κακός.  
Νιώθω πως κινούμαι όλο και πιο αργά.  
Σήμερα πέρασα ένα τρομερό σοκ.  
Έπιασα, το αντίγραφο ενός άρθρου που χρησιμοποίησα στην έρευνά μου,  
το uber psychische Ganzheit του Κρούγκερ για να δω αν θα με βοηθούσε να καταλάβω τι είχα  
κάνει. Στην αρχή νόμισα πως έφταιγαν τα μάτια μου.  
Έπειτα κατάλαβα πως δεν μπορούσα πια να διαβάσω γερμανικά.  
Δοκίμασα τις άλλες γλώσσες.  
Πάνε όλες.

30 Ιουνίου

Πάει μια βδομάδα που δεν τόλμαγα να γράψω.  
Ξεγλιστράει σαν άμμος απ' τα δάχτυλά μου.  
Τώρα τα περισσότερα απ' τα βιβλία που έχω μου φαίνονται πολύ δύσκολα. Θυμώνω μαζί  
τους γιατί ξέρω πως μόλις πριν λίγες βδομάδες τα διάβαζα και τα καταλάβαινα. Λέω συνέχεια  
πως πρέπει να συνεχίσω να γράφω αυτά τα δελτία για να μάθουν κάποτε τι μου συνέβηκε.  
Γίνεται όμως όλο και πιο δύσκολο να βρίσκω τις λέξεις και την ορθογραφία. Τώρα πια πρέπει  
να κοιτάζω ακόμα και τις απλές λέξεις στο λεξικό κι αυτό με κάνει να χάνω την υπομονή μου.  
Ο δρ Στράους έρχεται σχεδόν καθημερινά, αλλά του είπα πως δε θέλω να βλέπω ούτε να  
μιλάω σε κανένα. Νιώθει ένοχος. Όλοι τους.  
Αλλά δεν κατηγορώ κανέναν. Ήξερα πως θα συνέβαινε. Αλλά πως πονάει!

7 Ιουλίου

Δεν ξέρω που πήγε η βδομάδα.  
Σήμερα Κυριακή' το ξέρω γιατί βλέπω απ' το παράθυρο τον κόσμο που πάει εκκλησία. Πρέπει  
να 'μεινα στο κρεβάτι όλη τη βδομάδα αλλά θυμάμαι πως η κυρία Φλυν μου έφερε φαί μερικές  
φορές.  
'Όλο λέω πως πρέπει να κάνω κάτι αλλά έπειτα ξεχνάω ή μπορεί να'ναι πιο εύκολο να μην  
κάνω ό,τι λέω πως θα κάνω.  
Αυτές τις μέρες σκέφτομαι πολύ τη μητέρα μου και τον πατέρα μου. Βρήκα μια φωτογραφία  
τους μαζί μου, βγαλμένη στη θάλασσα.  
Ο πατέρας μου κρατάει μια μεγάλη μπάλα στη μασχάλη κι ή μητέρα μου με κρατάει απ' το  
χέρι. Δεν τους θυμάμαι όπως είναι στη φωτογραφία.  
Το μόνο που θυμάμε είναι ο πατέρας μου, μεθυσμένος τις πιο πολλές φορές, να τσακώνετε  
με τη μαμά για λεφτά.  
Ήτανε πάντα αζύριστος και μου γρατζούνανε το πρόσωπο όταν με φίλαγε.  
Η μαμά μου έλεγε πως πέθανε όμως ο ξάδερφός μου ο Μίλι έλεγε πως άκουσε τη μαμά του  
και το μπαμπά του να λένε πως ο πατέρας μου το 'σκασε με μια άλλη γυναίκα. Όταν ρώτησα  
τη μητέρα μου μου έδωσε ένα μπάτσο κι είπε πως ο πατέρας μου πέθανε.  
Δε νομίζω πως έμαθα ποτέ ποια ήταν η αλήθεια αλλά τώρα δε με νιάζει πολύ. (Έλεγε πως θα  
μ' έπαιρνε να δούμε τις αγελάδες σ' ένα κτήμα αλλά δε με πήγε ποτέ. Ποτέ δεν κράταγε τις  
υποσχέσεις του...)

10 Ιουλίου

Η νοικοκυρά μου η κυρία Φλυν ανησυχεί για μένα.  
Λέει πως έτσι που κάθουμε στο κρεβάτι όλη μέρα και δεν κάνω τίποτα της θυμίζω το γιο της  
προτού να τον πετάξει απ' το σπίτι.  
Λέει πως δεν της αρέσουν οι χασομέρηδες.  
Αλλο νόμαι άρρωστος αλλά αν είμαι χασομέρης δε θα μ' ανεχτεί.

Της είπα νομίζω πως είμαι άρρωστος.  
Προσπαθώ να διαβάζω λιγάκι κάθε μέρα, πιο πολύ ιστορίες, αλλά κάποτε πρέπει να ξαναδιαβάζω το ίδιο πράγμα πολλές φορές γιατί δεν καταλαβαίνω τι θέλει να πει.  
Κι είναι δύσκολο να γράφω.  
Ξέρω πως θάπρεπε να κοιτάζω όλες τις λέξεις στο λεξικό αλλά είναι τόσο δύσκολο κι είμαι πάντα τόσο κουρασμένος. Έπειτα σκέφτηκα να χρησιμοποιώ μόνο τις εύκολες λέξεις αντί για τις μεγάλες δύσκολες.  
Γλιτώνω χρόνο. Βάζω λουλούδια στον τάφο του Αλγκερνον κάθε βδομάδα.  
Η κυρία Φλυν νομίζει πως τρελάθηκα που βάζω λουλούδια στον τάφο ενός ποντικού αλλά της είπα πως ο Αλγκερνον ήτανε σπουδαίος.

14 Ιουλίου Είναι πάλι Κυριακή.

Δεν έχω να κάνω τίποτα για ν' ασχολιέμαι γιατί η τηλεόρασή μου έσπασε και δεν έχω λεφτά να τη φτιάξω. (Νομίζω πως έχασα το μισθό του μηνός από το εργαστήριο. Δε θυμάμαι.) Έχω φοβερούς πονοκέφαλους και η ασπιρίνη δε με βοηθάει πολύ. Η κυρία Φλυν ξέρει πως είμαι στ' αλήθεια άρρωστος και με λιπάται πολύ. Είναι σπουδαία γυναίκα όταν είναι κανείς άρρωστος.

22 Ιουλίου

Η κυρία Φλυν έφερε ένα παράκσηνο γιατρό να με δει.  
Φοβότανε πως θα πεθάνω.  
Είπα στο γιατρό δεν είμαι και τόσο άρρωστος μόνο που κσεχνάω μερικές φορές.  
Με ρώτισε αν έχω φίλους ή συνκενείς και είπα όχι δεν έχω κανένα.  
Του είπα για ένα φίλο που είχα τον Αλγκερνον αλλά ήτανε ποντήκι και πέζαμε και παραβγαίναμε. Με κίταξε περίεργα σα να έλεγε πως είμαι τρελός.  
Χαμογέλασε άμα του είπα πως ήμουνα μεγαλοφά.  
Μου μίλαγε σα να είμαι μορό κι έκανε νόημα στην κυρία Φλυν.  
Αγρίεψα και τον πέτακσα έκσω γιατί με κοροήδεβε όπως με κοροηδέβανε άλλοτε.

24 Ιουλίου

Δεν έχω άλα λεφτά και η κυρία Φλυν λεί ποσ πρέπει να δουλέψω κάπου και να πληρώνω το νίκι γιατί έχω απλήρωτα δόμο μίνες. Δεν κσέρω άλη δουληά από τη δουληά που έκανα στην ετερήα πλαστικόν Ντονεγκαν.  
Δε θέλο να κσαναγηρήσω εκεί γιατί όλοι με κσέρανε όταν ήμουνα έκσιπνος και μπορεί να με κοροηδέβουνε.  
Όμοσ δεν κσέρω τη άλο να κάνω για να βγάλω λεφτά.

25 Ιουλίου

Κίταζα τα παληά μου δελτία και ίνε πολί άστίο αλά δεν μπορό να διαβάσω τι έγγραφα. Βγάζω μερικέσ λέκσις αλά δεν καταλαβένο τίποτα. Ιρθε στην πόρτα η μισ Κίνιαν αλά λέο φύγε δε θέλο να σε δο. Όλο έκλεγε αλά δεν τισ άνηγα γιατί δεν ίθελα να με κοροηδέβι.  
Τισ ίπα που δεν την αγαπάω πχιά. Ίπα πσέματα. Τιν αγαπάω ακόμα και θέλο ακόμα να ίμε έκσιπνος αλά έπρεπε να πο έτση για να φίγι.  
Εδοσε στην κιρία Φλυν λεφτά για το νίκι.  
Δε θέλο. Πρέπει να βρω δουληά.  
Παρακαλό... παρακαλό ασ μιν κσεχάσω να γράφο κε να διαβάζω...

27 Ιουλίου

Ο κύριος Ντονεγκαν ήταν πολύ έβγενικός άμα πήγα και του ζήτησα να ξαναγίνο επιστάτης τιν παλιά μου δουλιά. Στην αρχή δεν πίστεβε αλλά του ήπα τι έγινε κι έπιτα λιπίθηκε πολύ κι έβαλε το χέρι του στον όμο μου κε ήπε Τσάρλη Γκόρντον ίσε παλικάρι. Όλι με κιτάγανε άμα κατέβικα και άρχισα τι δουλιά στα αποχωριτήρια και τα σκούπιζα όποσ πριν. Ίπα μέσα μου Τσάρλη αν σε κοροηδέψουνε μη θυμόνισ γιατί να θυμάσε ότι εκίνι δεν ίνε τόσο έκσιπνι όσο ίσουνα εσύ άλλοτε.

Κι έπιτα πιο πριν ήτανε φίλι σου κι αν σε κοροηδέβανε δε θα πι ποσ δε σαγαπάγανε κιόλα. Ένας από τους κενούργηους που έπιπασε δουληά άμα ίχα φίγι εγώ έκανε μια χοντράδα και λεί ρε Τσάρλι ίσε πολύ έκσιπνοσ πεδί θάβμα. Πεσ κάτω έκσιπνο.

Ένιοσα άσκιμα αλλά τότε ήρθε ο Τζο Καρπ κε τον άρπακσε απτό πουκάμισο κε λεί άστον ίσιχο παλιόμουτρο γιατί θα σου στρίψο το λαρίγγι. Δεν περίμενα που ο Τζο θα έπερνε το μέρος μου και λείο θάνε σταλίθια φίλος. Πιο έπιτα έρχετε ο Φρανκ και λεί Τσάρλη αν κανένασ σε πιράκσι να το πισ σε μένα ή στο Τζο και θα τον σιγιρίσουμε. Λείο φχαριστό Φρανκ και κόμπιασα κι έτσι γίρσα και μπίκα στην αποθήκι για να μη με δι να κλέο. Ίνε καλό νάχισ φίλους.

28 Ιουλίου

Σίμερα έκανα μία βλακία ξέχασα ποσ δεν ίμουνα στην τάκσι τισ μισ Κίνιαν όποσ άλλοτε.

Πίγα και κάθισα στην παλιά μου θέσι πίσο πίσο κε με κίτακσε περιέργα κε ήπε Τσάρλσ.

Δε θυμάμε να μέλεγε έτσι άλλοτε μόνο Τσάρλη έτσι λείο χέρετε μισ Κίνιαν ίμε έπιμοσ για το μάθιμα σίμερα μόνο έχασα το αναγνωστικόμου. Βάζι τα κλάματα κε βγίκε τρέχοντας κι όλι με κιτάζανε κε ίδα που δεν ήτανε ο ίδγιος κόσμος που ήτανε στην τάκσι μου.

Τότε κσαφνικά θυμίθικα κάτι για τιν ενχίρισι και που έγίνα έκσιπνος κίεφίγα προτού να γίρσι στην έθουσα.

Γιαφτό φέβγο από τη Νέα Ίόρκι για καλά.

Δε θέλο να κσαναγίνο έτσι πάλι. Δε θέλο να με λιπάτε ή μισ Κίνιαν.

Όλι με λιπούντε στο εργοστάσιο κε ούτε κιαφτό μαρέσι γιαφτό φέβγο για κάπου που κανίσ δε θα κσέρι ότι ο Τσάρλη Γκόρντον ήτανε κάποτε εφήα κε τότε ούτε που μπορί να διαβάσι κε να γράψι σοστά. Πέρνο μαζί μου λίγα βιβλία κιασ μι μπορό να τα διαβάζο θα προσπαθίσο πολύ κε μπορί να μι τα κσεχάσο όλα που έμαθα.

άμα προσπαθίσο πολύ μπορί να γίνο λίγο εκσιπνότερος άπότι ίμουνα πριν τιν ενχίρισι.

Έχο το λαγοπόδαρο κε τιν τιχερή πεντάρα μου και μπορί να με βοηθίσουνε.

Μισ Κίνιαν άμα το διαβάσισ αφτό ποτέ να μι με λιπάσε εγώ χέρομε που ίχα μια εφεκρία να γίνο έκσιπνοσ γιατί έμαθα ένα σορό πράματα που δεν ίκσερα ποτέ ποσ ίνε στον κόσμο κε χέρομε που τα ίδα όλα για λιγάκι.

Δεν κσέρο γιατί ίμε πάλη βλάκασ ί τι έφτεκσα μπορί να μιν προσπαθίσα πολύ.

Μα αν προσπαθίσο πολύ σκλιρά μπορί να γίνο εκσιπνότερος κε να μάθο τι ίνε όλες οι λέκσις. Θιμάμε λιγάκη πόσο όμορφα ένιοθα με κίνο το γαλάζιο βιβλίο με το σκισμένο ντίμα άμα το διάβαζα. Να γιατί θα προσπαθίσο να γίνο έκσιπνος για να το κσανανίόσο πάλι. Ίνε όμορφα να κσέρις πράματα και να ίσε έκσιπνοσ.

Μακάρι να το ίχα τότε δα αν το ίχα θα καθόμουνα και θα δγιάβαζα όλι την όρα.

Πάντοσ σίγουρα ίμε ο μόνος βλάκασ σόλο το γκόσμο που βρίκε κάτι σπουδέο για την επιστίμι. Θιμάμε ποσ έκανα κάτι αλλά δε θυμάμε τι.

Αλλά νομίζο ποσ το έκανα για όλουσ τους βλάκες σαν κε μένα.

Αντίο μισ Κίνιαν κε δόκτορ Στράουσ κι όλι σας. Κε Υ. Γ. 1 παρακαλό πέστε στο δόκτορ Νέμουρ να μιν ίνε τόσο στριμένοσ άμα τον κοροηδέβουν κε θα κάνι περισσότερους φήλους. Ίνε έφκολο να κάνισ φίλους άμα άφίνισ να σε κοροηδέβουνε. Εγώ τότε θα έχο ένα σορό φήλους εκί που πάο. Υ. Γ. 2 Σας παρακαλό άμα εφεκρησετε βάλτε λίγα λουλούδια στον τάφο του Αλγκερνον. Είνε στην πίσο αβλί...

Ο Αλγερνόν είναι ένα πειραματόζωο, ένα ποντίκι εργαστηρίου, το οποίο είναι σε πειραματικό στάδιο το μεθολογικό μέτρο συγκρισης των διανοητικών ικανοτήτων του ΤΣΑΡΛΙ. Ο Τσάρλι είναι ένα άτομο με νοητική στέρση που ονειρεύεται και αγωνίζεται να γίνει φυσιολογικός, "έξυπνος", και κάνει μια κούρσα ζωής με μέτρο σύγκρισης τις τακτικές του αναμετρήσεις με τον Αλγερνόν σε αινίγματα όπου η φυσική ευφυία και τα ένστικτα παίζουν τον καθοριστικό ρόλο. Για παράδειγμα λύνοντας απλούς γρίφους όπως οι λαβύρινθοι. Ποιος θα φτασει πρώτος στο τυρί; Το ποντικάκι που πεινάει με τα ποδαράκια του ή ο Τσάρλι ζωγραφίζοντας την πορεία με το μολύβι του; Ποιος είναι το ζώο και ποιος ο άνθρωπος; Ποιος νικάει; Ποιος χάνει;

Ο Τσάρλι δέχεται με όλο του τον πόθο να γίνει έξυπνος και να νικήσει επιτέλους τον Αλγερνόν σε αυτή την άνιση μάχη, να υποβληθεί σε μια πειραματική επέμβαση στον εσωτερικό εγκεφαλικό φλοιό. Η επέμβαση έχει επιτυχία. Ο εγκέφαλός του αρχίζει να γίνεται "έξυπνος" σύντομα δε αγγίζει τα όρια της ιδιοφυίας. Κι εκεί επάνω ανακαλύπτει ότι υπάρχει μια μικρή πικρή αλήθεια - το αποτέλεσμα είναι πρόσκαιρο. Και ο δυστυχής προσπαθεί να χρησιμοποιήσει μετά την ευφυία του για να σώσει τον ίδιο του τον εαυτό, να βρει την απάντηση μόνος του στο πως να παραμείνει "έξυπνος" μα η μάχη είναι εκ των προτερων χαμένη για κείνον...

Τα ορθογραφικά λάθη, που τόσο υπέροχα έχουν εδώ αποδωθεί στα Ελληνικά, δείχνουν ακριβώς την πρόοδο του μυαλού που προοδεύει, και μετα επανέρχεται εκεί που ξεκίνησε....